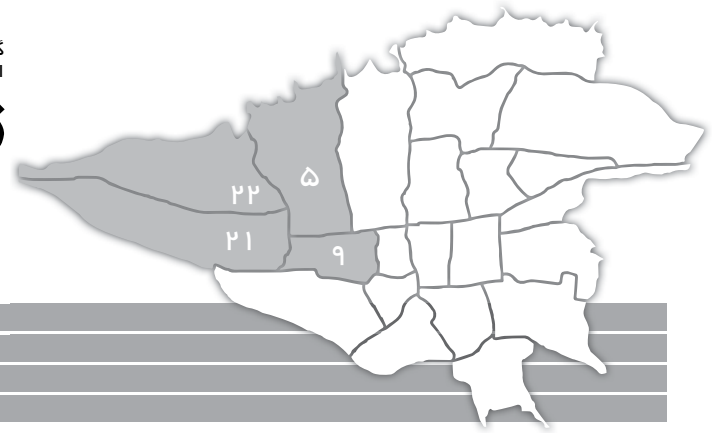

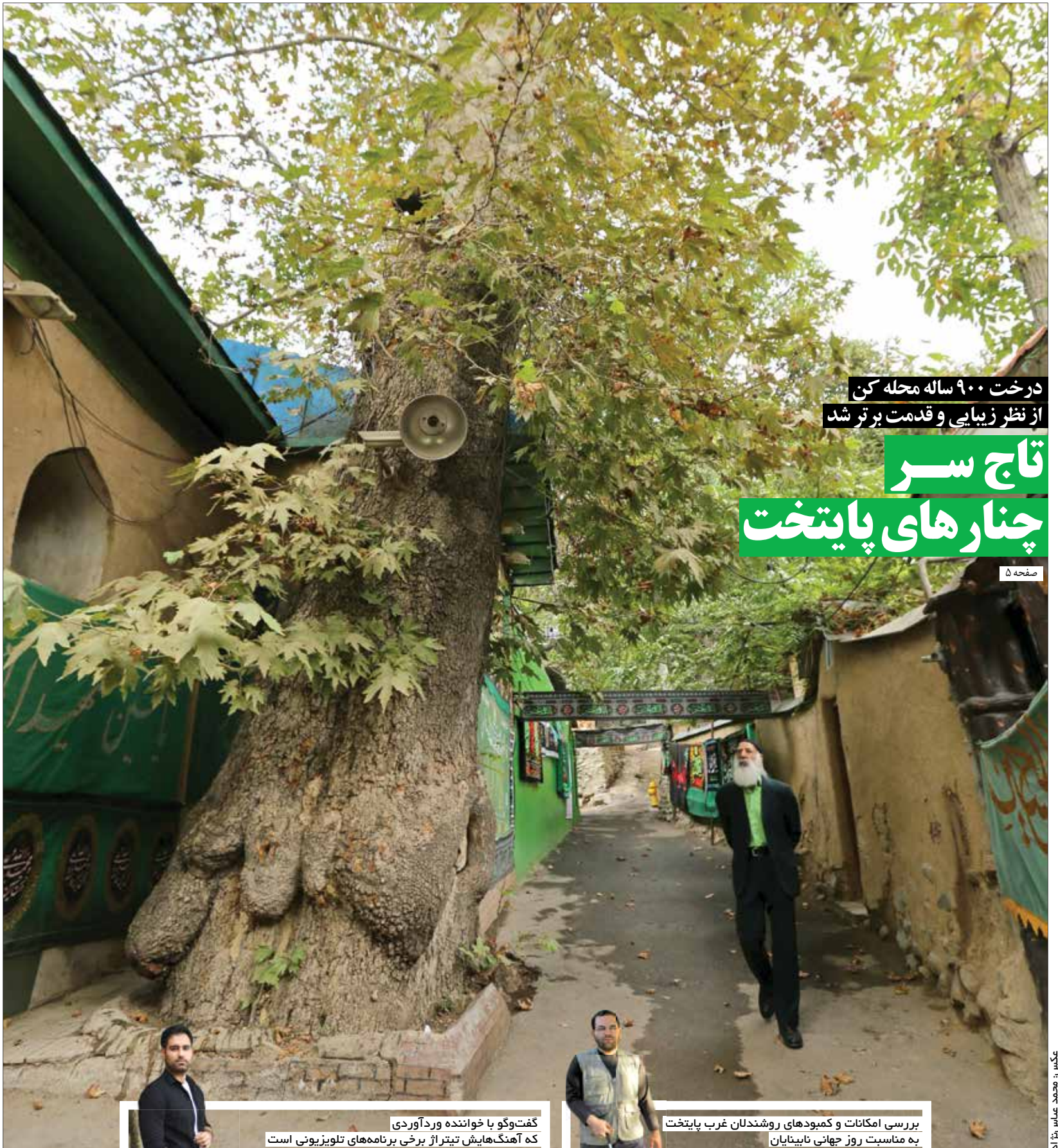
کلیه شهر وندان و معتمدان محله از اجاره بالای زمین‌های چمن مصنوعی

ناقابل هر ساعت ۳۰۰ هزار تومان!

صفحه ۸

- دوشنبه
- ۲۱ مهر ۱۳۹۹
- سال شانزدهم / شماره ۷۷۳
- ۱۶ صفحه

درخت ۹۰۰ ساله محله کن از نظر زیبایی و قدمت برتر شد

تاج سر چنارهای پایتخت

صفحه ۵

گفت‌وگو با خواننده وردآوردی که آهنگ‌هایش تیتراژ برخی برنامه‌های تلویزیونی است

دوست دارم برای محله‌ام بخوانم

صفحه ۷

بررسی امکانات و کمیوهای روشندان غرب پایتخت به مناسبت روز جهانی نابینایان

کسی ما را نمی‌بیند

صفحه ۱۲

آنتن ریک

نوسازی شهرک «پیکان شهر» به شرط حفظ هویت

نوسازی شهرک «پیکان شهر» به شرط حفظ بافت معماری، شهرسازی و فضاهای موجود آن امکان پذیر است. شهردار منطقه ۲۲ در نشست بررسی مسائل و مشکلات شهرک پیکان شهر، گفت: «همه عوامل و ذی نفعان موضوع، اتفاق نظر دارند که مراحل اجرایی نوسازی پیکانشهر به سرانجام برسد و در این راستا، شهرداری و شورای شهر تهران نیز بر موضوع تعیین تکلیف پیکانشهر نظر ویژه دارند. به همین دلیل، برای تسریع در روند امور اجرایی مرتبط با پیکانشهر و هرگونه مکاتبه و اطلاعاتی که در این باره رد و بدل می شود، باید به عوامل ذی ربط گزارش داده شود. هم چنین، می توان برای ساماندهی مسائل و مشکلات پیکانشهر از ظرفیت های فکری، دانشی و تجربی سازمان باز آفرینی و در صورت امکان از تسهیلاتی که دولت برای

«کاپ» به شهرک دانشگاه تهران رسید

طرح «کاپ» در دومین مرحله از اجرا در محله شهرک «دانشگاه تهران» اجرایی می شود. معاون خدمات شهری و محیط زیست شهردار منطقه ۲۱ اعلام این خبر، گفت: «مرحله نخست طرح کاپ در محله شهرک فرهنگیان - آزادی انجام شد و پس از آموزش به همه ساکنان، تفکیک پسماند از مبدأ با جمع آوری مخازن ۱۱۰۰ لیتری، وارد فاز عملیاتی شد. در این میان، شهروندان ساکن این محله هم مشارکت قابل توجهی داشتند و با توجه به موفقیت در اجرای آن، پیش بینی شد تا مقصد دوم طرح، محله شهرک «دانشگاه» باشد.» «سیاوش زابلی» با اشاره به اینکه در اجرای این طرح آموزش شهروندان در اولویت قرار دارد، افزود: «پیش بینی شده تا آموزش ها مستمر باشد. هم چنین، شهروندان فعال در اجرای طرح تقدیر شوند.»

نصب نخستین برفسنج اتوماتیک در منطقه ۵

مسئولان شهری با دستگاه «برف سنج» دیگر با بارش سنگین برف غافلگیر نمی شوند. دبیر ستاد مدیریت بحران و پدافند غیرعامل شهرداری منطقه ۵، گفت: «نخستین دستگاه برفسنج اتوماتیک شهر تهران در منطقه ۵ نصب شده است تا با هشدار به موقع، هنگام بارش برف در فصل زمستان، در مدیریت شرایط کمک کند.» «علیرضا حاجی حسینی» با اشاره به اینکه این دستگاه قابلیت های زیادی دارد، افزود: «دستگاه برفسنج اتوماتیک، در حال حاضر در فاز نخست، ارتفاع و مقدار بارش برف را به طور آنلاین نشان می دهد و اطلاعات میزان بارش در هر دوره به «برفوک» (مرکز فرماندهی و کنترل) سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران ارسال می شود و در صورتی که حجم بارندگی بیش از انتظار باشد، نیروها به حالت آماده باش در می آیند تا مانند سال های گذشته مشکلات ناشی از برف پیش نیاید.»

ایده از کودکان، اجرا از مسئولان شهری

کودکان ۶ تا ۱۸ سال، ایده های خود درباره مدیریت بهتر شهر را می توانند با شهردار منطقه ۹ در میان بگذارند. سرپرست معاونت اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۹، گفت: پوشش «نامه به شهردار» با هدف رشد اجتماعی کودکان و توانمندسازی آنها در فعالیت های مدنی و حقوق شهروندی راه اندازی شده است که در آن کودکان می توانند مسائل و مشکلات محله و شهر خود را با شهردار منطقه به صورت مستقیم در میان بگذارند و به نامه های آنان پاسخ داده خواهد شد.» «علیرضا خامسیان» افزود: «این پوشش در همه مقاطع دانش آموزی از ۲ طریق مدارس و سرای محله ها برای پوشش همه کودکان منطقه در حال اجرا است.»

خانه افراد کم درآمد نونوار می شود

خیران در قالب طرح جهادی و در آستانه فصل سرما، خانه یکی از ساکنان کم درآمد روستای «سنگان» را نونوار کردند. به گزارش خبرنگار هم شهری محله، از چندی پیش معاونت بسیج سازندگی حوزه «۱۰۱» فجر» در قالب طرح جهادی اقدام به شناسایی خانوارهای کم درآمد و بهسازی منازل آنها در صورت نیاز کرده است. در این طرح با کمک

برج آزادی، همه هنرها را در دلش دارد

محمد فیلی: «سسیم بیگ و بسیم بیگ» در سریال روزی روزگاری، «مמוש» در تفنگ سرپر و «شمر بن ذی الجوشن» در مختار نامه، از «محمد فیلی» چهره های شناخته شده در سینما و تلویزیون ساخت فیلی که در دهه فیلم و سریال ایفای نقش کرده است، تا چندی پیش هم مسئول سازی در فیلم «هولیا» به کارگردانی «مرتضی آتش زمزم» بود. بخشی از این فیلم در برج «آزادی» و منطقه ۹ فیلمبرداری شد و همین موضوع موجب شد تا محمد فیلی با این بنای تاریخی و ماندگار پایتخت بیشتر آشنا شود.

او درباره برج آزادی می گوید: «تهران بناهای تاریخی زیادی دارد که هر کدام به نوعی منحصربه فرد هستند، اما برج آزادی همه هنرها را در خود جای داده است. معماری این برج خاص است و برای فیلمبرداری ها، بهترین لوکیشن ها را دارد. هم چنین، در داخل آن فضاهایی برای همه گروه ها از هنرمندان و نقاشان تا موسیقی دانان طراحی شده که می توانند در فضای دنج و متفاوت آثار خود را به نمایش بگذارند.»

میز خبر

افتتاح جان پناه کوهنوردان در «لتمان»

استراحت گاه و جان پناه کوهنوردان قله عقاب نشین «لتمان» به نام شهید آتش نشان «امید عباسی» افتتاح شد. رئیس اداره گردشگری شهرداری منطقه ۲۲ با اعلام این خبر، گفت: «ساخت جان پناه در قله عقاب نشین لتمان از سال گذشته به همت شهرداری منطقه با هدف توسعه گردشگری و افزایش رفاه کوهنوردان آغاز شد و اکنون با تکمیل ساخت آن، کوهنوردان می توانند از این مکان استفاده کنند.» «مقتدا حبیبی» با اشاره به اینکه این استراحت گاه به نام شهید آتش نشان امید عباسی نامگذاری شده است، افزود: «شهید عباسی، برای نجات جان یک کودک، جان خود را فدا کرد و با اهدا اعضای بدنش، جان چند تن دیگر را نجات داد. بی تردید این کار برای جامعه ایرانی و فرهنگی که در آن شهادت جایگاه بالایی دارد، بسیار ارزشمند است و به همین دلیل در بلندترین نقطه ارتفاعی منطقه ۲۲ نام این جان پناه، به نام او مزین شد.»

ثبت ۴ اثر تاریخی منطقه ۵ در فهرست آثار ملی

۴ اثر ناملوس و تاریخی در محله های «کن» و «حصارک» به ثبت ملی رسید. معاون اجتماعی و فرهنگی شهردار منطقه ۵ با اعلام این خبر، گفت: «در محدوده تکه پنجم پایتخت، مکان های تاریخی زیادی به ویژه در محدوده محله های قدیمی مانند کن و حصارک نهفته است که باید ماندگار و مهم تر از همه به مردم معرفی شود. به همین دلیل، ستاد گردشگری منطقه ۵ با همکاری وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، اقدام به ثبت ملی ۴ اثر ناملوس در محله های کن و حصارک کرد. «سید حسین دلبری» افزود: «پیگیری برخی از موارد، مدت زیاد و گاه بیش از یک سال طول کشید اما در نهایت با رایزنی شهرداری و تلاش معتمدان و پیشکسوتان محله ها، «آیین و مراسم مذهبی سنگ زنون» در محله کن، گویش کنی، مهارت برداشت خرما لوی محله کن و مهارت پخت نان جوز محله حصارک به ثبت رسیده و در فهرست آثار ملی قرار گرفتند.»

۶۵۸

اثر شامل عکس، خاطره و مصیبت نامه از شهدای ساکن منطقه ۵ شهرداری در قالب کتاب «همراز با شقایق» منتشر شد. این کتاب ۲۹ جلد است و از سوی امور ایثارگران شهرداری منطقه منتشر شده است.

۷۰۰

مترمربع مساحت زمینی است که برای ساخت پارکینگ در محل پایین «سولقان» پیش بینی شده است. فاز نخست این پارکینگ تا اواخر آبان ماه به بهره برداری می رسد. ساخت این پارکینگ در ۲ مرحله پیش بینی شده است.

۲۷۰

کلونی فعال جانوران مضر شهری در محدوده خیابان «۲۱ متری جی» از سوی شهرداری ناحیه یک منطقه ۹ شناسایی شد. این فعالیت پس از پیمان های مردمی و اعلام افزایش جانوران موذی در محله پیگیری شد.

میز خبر

«از همت تا تولید» در منطقه ۲۱

زندگی مسئول راه اندازی «نخستین سرویس هم سفری آنلاین در ایران»، به همت گروه هنری منطقه ۲۱ در قالب ویدئو کلیپ منتشر شد. به گزارش خبرنگار هم شهری محله، فرهنگسرای «دانش» اقدام به تولید و انتشار ویدئو کلیپ ۳ قسمتی با عنوان «از همت تا تولید» کرده است. این برنامه جزو نخستین برنامه پیاپی است که در آن استارت آپ های موفق با هدف معرفی کارآفرینان ایران زمین و تقویت خوداتکایی و خودباوری در شبکه های اجتماعی معرفی می شوند. علاقه مندان برای تماشای می توانند به نشانی [instagram.com/farhangsaradanesh](https://www.instagram.com/farhangsaradanesh) مراجعه کنند.

ویزیت رایگان در محله زیبادشت

خدمات رایگان پزشکی در مسجد «قائم المهدی» (عج) به شهروندان ارائه می شود. مسجد قائم المهدی (عج) منطقه ۲۲ زمینه های را فراهم کرده تا هر هفته پنجشنبه ها، پس از نماز مغرب و عشاء، شهروندان ویزیت رایگان شوند. در این روز، دکتر «آذری» از پزشکان محله «زیبادشت» در مسجد حضور یافته و مراجعه کنندگان را رایگان معاینه می کند. علاقه مندان برای بهره مندی از این خدمات می توانند به زیبادشت، خیابان چشمه غربی، خیابان گلستان غربی، خیابان گلها مراجعه کنند.

Advertisement for 'Rahnamamedia' featuring a phone number directory for various districts (غرب, شمال, مرکز, جنوب) and contact information for 'Rahnama.com'.

Advertisement for 'Khabri Kotha' (خبر کوتاه) featuring a stylized 'م' and 'خ' logo and text about a book launch event.

اراضی با کاربری آموزشی با تلاش شهرداری منطقه ۲۲ به ۱۰۵ هکتار افزایش یافت

ساخت ۱۰۰ مدرسه تا ۱۴۰۳

تیرا روزنهانی

بحران کمبود مدرسه به سبب تراکم جمعیت در منطقه ۲۲ و ساخت‌وسازهای بی‌رویه بدون در نظر گرفتن سرانه آموزشی، جدی است. مشکلاتی که باعث شده اغلب دانش‌آموزان این منطقه، برای تحصیل به مدارس مناطق همجوار، همچون منطقه ۵ بروند. براساس اطلاعات کارشناسان آموزش و پرورش، اکنون ۴۲ مدرسه دولتی و ۴۹ مدرسه غیردولتی در منطقه ۲۲ وجود دارد. اما ۲ هزار و ۴۰۰ کلاس در منطقه ۲۲ برای اقب سال ۱۴۰۳ پیش‌بینی شده است که اگر این محقق نشود، موضوع آموزش در این منطقه به بحران تبدیل می‌شود.

املاکی واگذاری ۸ قطعه زمین برای ساخت مدرسه

از مجموع ۴۶۰ مدرسه دولتی و غیردولتی که در مناطق ۵ و ۲۲ شهرداری پایتخت قرار دارند، منطقه ۵ بیشترین سهم را به خود اختصاص داده است. با این حال، رشد جمعیت دانش‌آموزی این منطقه بالاست و کلاس‌ها به‌ویژه در مقطع ابتدایی، جوابگو نیست. به‌ویژه اینکه مهاجرت تحصیلی از منطقه ۲۲ به سوی منطقه ۵ انجام می‌شود. نودریور در ادامه به

جمعیت دانش‌آموزی چند برابر مدارس منطقه ۲۲ در حال رشد است. منطقه ۲۲ از جمله مناطقی است که به دلیل ساخت‌وسازهای بی‌رویه و غیرمجاز و نبود تأمین سرانه‌های بهداشتی، فرهنگی، آموزشی و ورزشی با مشکلات عدیده‌ای مواجه است و با توجه به کمبود فضای آموزشی در منطقه، شهرداری درباره شناسایی فضاهای آموزشی و واگذاری آن با اداره آموزش و پرورش تعامل دارد. «علی نودریور»، شهردار منطقه ۲۲، در این‌باره می‌گوید: «پیش‌نیاز هر اقدام کالبدی، تهیه و تدوین سند توسعه کالبدی آن شهر یا منطقه است. مهم‌ترین اقدامی که در این دوره صورت گرفت، تصویب طرح تفصیلی ویژه منطقه ۲۲ بود که راه را برای اقدامات بعدی باز کرده است. بر اساس این سند، با پیگیری و تلاش‌های مسئولان شهری، اراضی با کاربری آموزشی در منطقه ۲۲ از ۱۷ هکتار به ۱۰۵ هکتار افزایش یافت. این اقدام قدم بسیار بزرگی محسوب می‌شود چراکه سهم سرانه آموزشی منطقه از یک‌متر به ازای جمعیت ۱۷۶ هزار نفری در سال ۱۳۷۵ به ۲/۲ متر به ازای جمعیت ۵۲۰ هزار نفری رسید.»

تنها کاربری آموزشی

کمبود مدرسه در منطقه ۲۲ به شدت خود را نشان می‌دهد. در زمینه سرانه آموزشی این منطقه محرومیت شدیدی داریم و این موضع موجب شده است تا مهاجرت بی‌سابقه‌ای را به سوی مدارس منطقه ۵ شاهد باشیم. به همین دلیل، شهرداری تعدادی زمین برای ساخت مدرسه به آموزش و پرورش واگذار کرده است اما همین واگذاری‌ها هم با مشکلاتی روبه‌رو بوده است شهردار منطقه ۲۲ می‌گوید: «یکی از مشکلات انتقال این اراضی به آموزش و پرورش، نبود وجود مستند قانونی است. اگرچه به‌طور تلویحی در ضوابط و مقررات شهرسازی، قاعده ۳۰۷۰ به‌گرفتن اراضی برای خدمات عمومی اشاره شده، ولی به‌چگونگی واگذاری آن اشاره‌ای نشده است و برای انجام این کار به مصوبه شورای شهر نیاز داریم.» شهردار منطقه ۲۲ درباره مصوبات شورای شهر در طرح تفصیلی ویژه منطقه، می‌گوید: «خوشبختانه با تلاش و مساعدت «محمد سالاری»، عضو شورای شهر، شهرداری نمی‌تواند اراضی که کاربری آموزشی دارند به کاربری‌های انتفاعی و غیره تغییر دهد. بنابراین، ۱۰۵ هکتاری را که برای این منظور در نظر گرفته‌ام، تغییر کاربری نخواهد شد. از دیگر مصوبات مهم این طرح، تشکیل «بانک زمین» است که بر اساس آن همه اراضی که قبلاً به استاد قاعده ۳۰۷۰ قانون نحوه تقویم املاک و اراضی مورد نیاز شهرداری یا ماده ۱۰۱ که برای خدمات عمومی دریافت کرده‌ام و تاکنون به کسی واگذار نشده است، در بانک زمین ثبت خواهد شد و زمین‌هایی که مربوط به کاربری آموزشی هستند، بی‌تردید در اختیار آموزش و پرورش قرار خواهند گرفت.»

کلنگ ۲۰ مدرسه تا پایان سال زده می‌شود

«محسن هاشمی»، رئیس شورای اسلامی شهر تهران، درباره درخواست شهردار منطقه ۲۲ برای ارائه مصوبات مورد نیاز شهرداری برای واگذاری زمین به آموزش و پرورش، می‌گوید: «به دلیل مشکلات و کمبود سرانه آموزشی که در منطقه ۲۲ وجود دارد، ۱۰۰ مدرسه در دوره ۵ ساله در منطقه ۲۲ ساخته خواهد شد که تعداد ۲۰ مدرسه تا پایان سال جاری و ۲۰ مدرسه دیگر تا شهریور ۱۴۰۰ در این منطقه کلنگشان زده خواهد شد. اما برای رفع مشکل قانونی واگذاری املاک در این منطقه باید تفاهمنامه‌ای را منعقد کنیم که براساس آن مسائل چندین درخت کهنسال مورد بررسی قرار گرفته که از میان آنها درخت تنومند موجود در محوطه امامزاده شعیب(ع) برای این فراخوان اعلام شد.» نورقربانی تأکید می‌کند: «جالب اینکه چندسال پیش از این

درخت ۹۰۰ ساله محله کن از نظر زیبایی و قدمت برتر شد

تاج سر چنارهای پایتخت

سمیرا باباجانیور

۱۷ شهر بورماه امسال در فراخوانی از مردم و شورایاران هر محله‌ای خواسته شد درخت نمادین و شاخص محله‌شان را همراه معرفی کنند که پس از داوری از سوی یک تیم کارشناسی، برگزیدگان در «هفته تهران» معرفی و تقدیر شوند. «کن» به‌عنوان یکی از قدیمی‌ترین محله‌های تهران، دارای درخت‌های کهنسال شاخص و متعددی است که از میان ده‌ها درخت کهنسال موجود، درخت قدیمی در جوار امامزاده «شعیب(ع)» به‌عنوان درخت شاخص این محله انتخاب شد.

«امین نورقربانی»، دبیر کارگروه فرهنگی و اجتماعی شوراییاری محله کن، با اشاره به اینکه کن دارای درختان کهنسال زیادی است، درباره دلیل انتخاب و شاخص‌های مورد نظر برای اعلام یک درخت شاخص در محله کن می‌گوید: «دهه درخت کهنسال در کن وجود دارد که براساس آنچه از تاریخ شفاهی برمی‌آید، چندصد سال قدمت دارند. همین کار را برای ما کمی دشوار می‌کند. چون برخی از این درختان در حریم خصوصی باغ‌ها و برخی نیز در خانه‌های قدیمی کن وجود دارند.»

درختی با ۹ قرن قدمت

یکی از مشخصات بارز محله کن، وجود چنارهای قطور در کنار حسینیهاها و مکان‌های شاخص آن است. اگر حوصله داشته باشید و در این محله قدم بزنید در کنار هر حسینیه و مکان شاخص یک درخت قطور چنار می‌بینید. یکی از مکان‌های شاخص محله کن، امامزاده شعیب(ع) است که در جوار آن باغ‌های سرسبز و زیبا و البته درخت چنار تنومندی وجود دارد. مکانی که امامزاده در آن دفن شده، پر از شگفتی

نگاه

حرمت چنار

اگر سری به کتاب‌هایی بزنید که در آن به باورها و اعتقادات انسان در طول تاریخ اشاره می‌کند، خواهید دید که در میان همه ملت‌های بشری، درخت در باورهای اعتقادی چندان رسوخ کرده بود که‌هاله‌ای از حرمت پیرامون آن را فرا می‌گرفت. «اله آموزگار» در کتاب «تاریخ اساطیری ایران» به باورهایی اشاره می‌کند که به بسیاری از سؤال‌های ما درباره ریشه باورهای مردم ما نسبت به درخت چنار پاسخ می‌دهد. هر ملتی با توجه به اقلیم خود، نوعی درخت را بیش از سایر درختان محترم می‌شمرد. در ایران، درخت چنار و «سرو» از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده است. «بلوط» در میان «سلتی‌ها»، «بابیونه» در میان «آلمانی‌ها»، «زبان گنجشک»

دارایی‌های با ارزش محله

کن دارای‌های زیادی، مانند تاریخ، فرهنگ، بافت تاریخی و... دارد که هنوز به کام سوداگران نرفته است. کن دیگر یک روستا نیست، یک هویت باقی مانده از تاریخ تهران است که هنوز از ده‌ها کیلومتر آن سسوتر می‌شود. درختان کهنسال آن را دید. کن علاوه بر همه دارایی‌های فرهنگی، یک دارایی مهم دارد که از دید بسیاری از مردم و مسئولان پنهان مانده و آن میراث درختان چنارشان است. درختانی که هنوز مورد احترام مردم‌اند و هراز گاهی خاطرات و باورهای خود را به زبان می‌آورند تا این میراث سینه‌به‌سینه منتقل شود.

با این حال، چنارهای کن حکایت جالبی دارند که باید از زبان اهالی شنید. «عبدالله درویش» درباره چنارهای کن می‌گوید: «هن از زمانی که بچه بودم و در کوچه‌های کن بازی می‌کردم، درخت‌های چنار همین اندازه بودند. فقط تنها چیزی که در این مدت تغییر کرده، خانه‌ها و کوچه‌ها هستند.» او ادامه می‌دهد: «چنارهایی که در باغ‌ها و خیابان‌های اطراف کن وجود داشت، بیشتر برای شگون و برکتی که داشت کاشته می‌شد. اما یاد می‌آید که اغلب چنارهای داخل کن و اطراف خانه‌ها صاحب داشتند. آن زمان چوب خیلی ارزش داشت. این درخت‌ها هم یکی از محل‌های درآمد خانواده‌ها بود.» درویش در ادامه با اشاره به اینکه درخت‌ها پس از رشد به اندازه مناسب بریده می‌شدند، می‌گوید: «وقتی درخت‌ها مقداری بزرگ می‌شدند، صاحبان‌شان آنها را می‌بریدند و می‌فروختند.»

او می‌گوید: «یکی از درخت‌های بزرگ کن، درختی است که جنب تکیه «سراسیاب» قرار دارد. اکنون این درخت روی ساختمان بانک کج شده است. این درخت وقف تکیه بود و یک‌بار برای فرش کردن تکیه با حصیر، شاخه‌های قطور آن را بریدند و فروختند. هم‌بانک نیز شاه‌شاه‌باش به اندازه یک درخت ۶۰-۷۰ ساله قطر دارد.»

است. در نخستین قدم‌ها که به سوی آستانه مقدس برمی‌دارید، با چنار تنومندی مواجه می‌شوید که نقل قول‌های گوناگونی درباره آن وجود دارد. اما مهم‌ترین قول این است: «زمانی که امامزاده به شهادت رسید، درخت چناری را برای نشانه در کنار قبر ایشان کاشتند و از روی این درخت مشخص شده است که این امامزاده هزار و ۵۰۰ سال پیش به خاک سپرده شده است.» ولی قدمت صحن و بارگاه آن به ۹۰۰ سال می‌رسد. اما بر اساس مستندات، بنای موجود این امامزاده که پیش از آن بارها به دلایل مختلف تخریب شده است، مربوط به دوران «صفویه» است.» بنای بقعه ۱۵ هجری قمری است و یک حیاط کوچک دارد که سقف آن با داربست و برزنت پوشانده شده است. محوطه بیرونی نیز به معنی واقعی مسیر سبز است. شاخه‌های تنومند درخت از دیوارهای کاهگلی آویزان شده‌اند که منظره شگفت‌انگیزی را خلق کرده‌اند. تا حدود ۲۰ سال پیش، ضریح این بقعه چوبی بود، اما به تازگی با رسیدگی‌های مختلف سازمان «وقف و امور خیریه»، استادکاران یزدی ضریح جدید و زیبایی بر آن ساخته‌اند که خودنمایی می‌کند.

نخستین مرکز حرفه‌ای کار آفرینی شهر تهران در محله استادمعین راهاندازی شد

همه فن حریف‌ها در توتیا

سر جعفریان

نخستین مرکز تخصصی کسب و کارهای خرد محلی و کار آفرینی تهران در منطقه ۹ افتتاح شد تا در این روزهای بی‌سر و سامانی اقتصادی و «کرونا» بی‌روزنه امیدی برای خانواده‌های بی‌بضاعت، افراد مستعد کار آفرینی و جویای کسب و کار باشد. در این مرکز آموزشی و فرهنگی فرامنتله‌ای قرار است با آموزش رشته‌های مختلف هنری و صنعتی، بستر مناسب اشتغال در بازار مصرفی کالاهای تولید شده فراهم شود. در این گزارش سری به نخستین مرکز «توتیای شهر تهران» زده‌ایم تا از نزدیک با فعالیت‌های آن آشنا شویم.

پس از راهاندازی و البته موفقیت نسبی مراکز کارآفرینی «رشد»(حمایت از کسب و کارهای نوپا و استارت‌آپ‌ها)، نوبت به افتتاح مراکز تخصصی کسب و کار کارآفرینی‌های محلی با نام اختصاری «توتیا» رسیده است. ساختمان این مرکز در خیابان «استاد معین»، نبش خیابان شهید «دستغیب» واقع شده که در حال حاضر با اعلام فراخوان جذب هنرجو و افراد صاحب مشاغل خرد محلی و خانگی، کارگاه‌های آموزشی آن به‌طور هفتگی برگزار خواهد شد.

آموزش تخصصی و حرفه‌ای

«مجید کریمی»، یکی از اعضای شورایاری محله استادمعین درباره فعالیت این مرکز می‌گوید: «کانون‌های کارآفرینی بسیاری در منطقه فعال هستند که هرکدام به اندازه خود با آموزش یا اشتغالاتی، گره‌ای از مشکلات را باز می‌کنند. اما مرکزی که تخصصی به این مهم بپردازد، تاکنون

بنابراین، گسترش این‌گونه مراکز هم به نفع افراد و هم به سود مدیریت شهری و دولتی است.»

راه‌اندازی بازار کار آفرینی

«صادق محمدی»، سرپرست معاونت خدمات اجتماعی شهرداری منطقه ۹، در تشریح برنامه‌ها و فعالیت‌های نخستین مرکز تخصصی کسب و کارهای خرد محلی و کار آفرینی می‌گوید: «همان‌گونه که از عنوان مرکز پیداست، تمرکز فعالیت‌ها بر روی مشاغل خانگی و خرد محلی است. آموزش‌ها براساس جدیدترین شیوه‌نامه‌های روز دنیا آن هم به شکل کاملاً رایگان ارائه می‌شود تا با توسعه کسب و کار، توانمندسازی‌های محله‌محور و فن‌آموزی‌های نوآورانه، ظرفیت‌های بالقوه منطقه شناسایی و شکوفا شوند. این مداخله پایدار تسهیلگر کار آفرینی، می‌تواند در بلندمدت ضمن ایجاد فرصت‌های شغلی قابل توجه، شبکه فعالیت‌های اقتصادی محله را گسترش و رونق دهد.» محمدی می‌افزاید: «ظرفیت پذیرش هنرجو و کارآفرین در این مرکز، ۲۰۰ نفر در کارگاه‌هایی مختلف فرش‌بافی، عروسک‌دوزی، صنایع چوبی، ساخت زیورآلات، طراحی لباس و خیاطی، نمددوزی، چرم‌دوزی، آشپزی، شمع سازی، ویترای، شماره‌دوزی، مجسمه‌سازی، طراحی تی‌شرت، محصولات سرامیکی، سبدهبافی، گل‌سازی، جوشکاری و ترمیم و رنگ‌آمیزی وسایل قدیمی است که در حال حاضر از طریق سبدهای محله، شورایاری‌ها و دفاتر توسعه محلی، افراد متقاضی شناسایی می‌شوند.» او در ادامه می‌افزاید: «مرکز توتیا به‌عنوان مرکزی فرامنتله‌ای در فاز دوم، راه‌اندازی بازار مصرف ویژه محصولات کارآفرینان را پیگیری خواهد کرد که پیش‌بینی می‌شود تا پیش از پایان سال، اجرایی شود.»

با رونق کار آفرینی، آسیب‌ها کاهش می‌یابد

محمدجواد حق‌شناس، رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران، با بیان این مطلب که افزایش کمی و کیفی مراکز کار آفرینی می‌تواند از بروز آسیب‌های اجتماعی جلوگیری کند، می‌گوید: «توسعه فعالیت مراکز فرهنگی و کار آفرینی در واقع مجموعه اقداماتی پیشگیرانه و مسئولانه از انواع آسیب‌های اجتماعی است که هزینه بر است. امیدواریم در آینده‌ای نه چندان دور با تعریف مشاغل خرد و نوین محلی، اقتصاد را گام به گام از حالت راكد خارج کنیم. برای این منظور، شورای شهر در کنار شهرداری تهران و مناطق تلاش خواهد کرد تا طرح‌هایی مانند مرکز توتیا از بس‌تر منطقه در مناطق دیگر شهر تهران گسترش یابد و رشد و توسعه کار آفرینی به پیشرفت تعاملات محیطی و محلی و راه‌اندازی بازارچه‌های بوبای محلی منتهی شود.»

مرب در گروه تخصص‌های مختلف مرکز، آموزش ارائه می‌دهند.

کارگاه ویژه آموزش‌های رایگان در مرکز فعالیت دارند.

نفر ظرفیت کارگاه‌های آموزشی و کار آفرینی مرکز است.

متر مربع مساحت مرکز توتیای منطقه ۹ است.

گفت‌وگو با خواننده ورد آودی که آهنگ‌هایش تیتراژ برخی برنامه‌های تلویزیونی است

دوست دارم برای محله‌ام بخوانم

مهدی اسماعیل پور

«ورد آود» از محله‌های قدیمی منطقه

۲۱ است که استعدادها و چهره‌های فراوانی را در حوزه‌های مختلف پرورش و تحویل جامعه داده است. از چهره‌های ورزشی مانند برادران «کریمی» و «حمید کاظمی» آق‌سای گل چند دوره لیگ یک تا شهدای جنگ تحمیلی و مدافع حرم که شهیدان «تقی ارغوانی» و حاج «حسین اسداللهی» از جمله آنها هستند. این محله قدیمی و ریشه‌دار در هنر هم یک چهره جدید رو کرده است. خواننده‌ای که احتمالاً آهنگ‌ها و کلیپ‌های پخش شده او را از برنامه‌های مختلف صدا و سیما شنیده‌اید. صحبت از «حمیدرضا طهماسبی»، خواننده ۲۹ ساله وردآودی است که اکنون برای همه اهالی محله چهره‌ای شناخته شده است.

بادگیری آواز با کمک بچه‌محل‌ها

حمیدرضا طهماسبی، ماجرای خواننده شدنش و مسیری که تا رسیدن به مرزهای یک خواننده حرفه‌ای طی کرد تا به اجرا در صدا و سیما رسید این‌گونه تعریف می‌کند: «از ۶ سالگی تا به امروز، ساکن محله وردآود هستم. من هم مانند تازه کارها خواندن را از حمام و زیر دوش آغاز کردم. (خنده) از بچگی بسیار به خواندن علاقه داشتم و کارهای دیگر خواننده‌ها را برای خودم بازخوانی می‌کردم تا اینکه به مرور توجه شدم علاوه بر علاقه، در این رشته استعداد هم دارم. با کمک یکی از بچه‌محل‌ها یعنی «مهدی‌آقامحمدی» که خدا رحمتش کند، حدود ۱۰ سال پیش به کلاس آواز استاد «صغر جنبی‌وهاب» در «کرج» رفتم و حدود یک سال و نیم دوره دیدم. در محله و منطقه خودمان کلاس و آموزشگاه حرفه‌ای خوانندگی نبود و نزدیک‌ترین جا به ما شهر کرج بود. امروز همچنین کلاسی در محله یا منطقه سراغ ندارم و تنها آموزشگاه‌های موسیقی داریم که نواختن سازهای مختلف را آموزش می‌دهند و کلاس آواز و سلفژ ندارند. دوست و بچه‌محل دیگرم، «پیمان زارعی» هم که خودش خواننده است و ۲۰ ترک و تک آهنگ بیرون داده، در این مسیر بسیار به من کمک کرد.»

همکاری با صدا و سیما

طهماسبی تاکنون ۵ تک آهنگ خوانده که از برنامه‌های مختلف صدا و سیما پخش شده است: «سال ۱۳۹۰ نخستین ترک خود را با نام «دست کم نگیر منو» منتشر کردم. در انجام کارهایم وسواس خاصی دارم و برای هر ترک زمان زیادی می‌گذارم. از سوی دیگر، در مقطعی هم دنبال یادگیری بیشتر موسیقی رفتم و کاری تولید نکردم. تا امروز ۵ ترک خوانده‌ام که ۳ کار برای وزارت «فرهنگ و ارشاد اسلامی» و ۲ کار هم برای صدا و سیما بود. «به همین سادگی»، «تو هر چی بگی»، «به تو مدیونم» و «سرزمین پارسایی» کارهای من است که از شبکه‌های ۳، ۵ و پویا و برنامه‌های تلویزیونی «به خانه بر می‌گردیم»، «یک روز تازه»، «مهمانی»، «صبح و نشاط» و «ترانه باران» پخش شده است. امیدوارم در ادامه بتوانم

به‌عنوان یک هنرمند متعدد کارهای خوب و شایسته‌ای برای مردم تولید و اجرا کنم. «میلاد ابراهیمی»، دوست عزیزم که آهنگ‌ساز و ترانه‌سرا و تنظیم‌کننده کارها و مدیر برنامه‌هایم است، معرف من به صدا و سیما بود. در ابتدا خیلی از اینکه کارهایم از تلویزیون پخش شود، استقبال نمی‌کردم و دنبال این اتفاق نبودم. اما خوشحاله که این موضوع کمک کرد تا بهتر دیده شوم و کارهایم را افراد زیادی بشنوند.»

بردم محله غافلگیرم کردند

این خواننده جوان وردآودی از استقبال خوب و حمایت‌های مردم و شورایاری محله پس از پخش شدن کارهایش از صدا و سیما می‌گوید: «پس از پخش کارهایم از تلویزیون، استقبال و واکنش مردم محله واقعاً خوب و غافلگیرکننده بود. فکر کنم همه وردآود اجرای کارهایم را دیده بودند. کلی پیام تبریک و تشویق برام آمد. در کوچه و خیابان هم مردم به من ابراز لطف می‌کردند و برای خودم هم جالب بود. شورایاری محله به‌ویژه آقایان «ناصر مقیمی» و «ساسان احمدی»، دبیر شورایاری محله، بسیار به من لطف داشتند و حامی‌ام بودند. خلاصه بچه‌محل‌ها و رفقا خیلی خیلی به من انرژی مثبت دادند و همیشه هوایم را دارند. امیدوارم روزی بتوانم این همه لطف و محبت را جبران کنم و نماینده خوب و شایسته‌ای برای این مردم با فرهنگ و هنر دوست باشم. وردآود، تاریخ بسیار غنی دارد و اگر شعر خوب و زیبایی درباره این محله با اصالت و دوستداشتنی به دستم برسد و شرایط فراهم باشد، دوست دارم یک ترک هم برای محله‌ام که دوران کودکی‌ام را در اینجا پشت سر گذاشتم و در آن پا گرفته‌ام، اجرا کنم. محله‌ای که انسان‌های بزرگ و چهره‌های سرشناسی داشته و تاریخی برجسته و غنی و افتخارآمیزی دارد. تا آنجا که می‌دانم، وردآود تاکنون خواننده سرشناسی نداشته است و من نخستین خواننده محله هستم که در این سطح کار می‌کند. می‌خواهم به شکلی کار کنم که نام در تاریخ وردآود جاودانه شود.»

علاقه به هم‌محله‌ای‌ها و آموزش خواندن به آنها

این خواننده وردآودی از علاقه و آمادگی‌اش برای آموزش خوانندگی و برگزاری کلاس سلفژ در محله با مشارکت در برنامه‌ها و جشن‌های محلی می‌گوید: «استعدادهای خوبی در وردآود دیده‌ام که اتفاقاً از من درباره اینکه چگونه می‌توانند کار خوانندگی را آغاز کنند یا کارهایی را که اجرا کرده‌اند از رادیو پخش شود. می‌پرسند، من تا آنجا که می‌دانستم و می‌توانستم آنها را کمک و راهنمایی کردم. خودم خیلی علاقه دارم تا در ساعت‌هایی که وقت آزاد دارم، در محله کلاس آواز و سلفژ برگزار کنم تا افراد کسی خواننده حرفه‌ای هم نشود، یاد گرفتن آواز و موسیقی به انسان آرامش می‌دهد و لذت‌بخش است. اگر برای محله و شورایاری محله بخواهد و شرایط برگزاری این کلاس را فراهم کند، خوشحال می‌شوم و علاقه دارم تا برای بچه‌محل‌هایم کاری انجام دهم و چیزی که یاد گرفته‌ام را در اختیار دیگران هم بگذارم. البته باید برای این کار، وقتم را تنظیم کنم. علاوه بر کارهای مربوط به خوانندگی، من در معاونت فنی و عمرانی شهرداری منطقه ۱۸ کار می‌کنم و مشغله کاری‌مان زیاد است. با این وجود حاضرم با کمال میل و با افتخار زمانی را هم به بچه‌محل‌هایم اختصاص بدهم. تاکنون که برای برنامه یا جشن‌های محله یا منطقه از من دعوت به همکاری و اجرای برنامه نشده است، اما اگر چنین پیشنهادی برسد، بی تردید قبول می‌کنم و با کمال میل برای هم‌محله‌ای‌هایم و مردم خوب وردآود که همیشه به من لطف داشته‌اند، می‌خوانم.»

گلایه شهروندان و معتمدان محله از اجاره بالای زمین‌های چمن مصنوعی

ناقابل هر ساعت ۳۰۰ هزار تومان!

مهدی اسماعیل پور گانگ

تا پیش از آغاز دهه ۸۰، زمین‌های خاکی تهران برای خودشان برو بیایی داشتند و صاحب ارج و قرب بودند. این زمین‌های فوتبال مفت و مسلم، چراغ ورزش محله‌ها را روشن نگاه داشته بودند و هر سال هم یکی دو جین فوتبالیست تراز اول، تعویض ورزش کشور می‌دانتند. زمین‌های که برای خودش دانشگاه «فوتبال» بود و بدون گرفتن یک ریال شهریه، فوتبالیست‌های خیره و آبدیدهای را پرورش می‌داد. با رونق گرفتن صنعت ساخت‌وساز، زمین‌های خالی و خاکی تهران بلعیده و شمارش معکوس برای پایان چند دهه سلطه زمین‌های فوتبال آغاز شد و امروز تقریباً چیزی از آنها باقی نمانده است! زمین‌های فوتبال خاکی که در غرب تهران امثال «علی کریمی»، «محسن گروسی»، «مرتضی کرمانی مقام» و «اکبر یوسفی» را درون خود رشد و پرورش داده بودند، به خط پایان رسیدند و تمام شدند. در این سوژه به نسبت تکراری، این بار به دنبال پاسخ این سؤال هستیم که چرا کار به اینجا کشید و اصلاً چه راه‌حلی برای کنترل و مدیریت کردن آن وجود دارد؟ گزارشی که به یک خبر خوب از سوی رئیس سازمان ورزش شهرداری منتهی شد.

«ساسان احمدی»، رایگان شدن دوباره این زمین‌ها را به‌ویژه با شرایط کنونی اقتصادی کشور، کاری نشدنی می‌داند: «سیستم زمین‌های چمن مصنوعی با زمین‌های خاکی قدیم تفاوت زیادی دارد. این زمین‌ها مستهلک می‌شود و چمن مصنوعی آن نیاز به تعویض دارد. اگر هم تعویض نشده و به حال

و ایردهایی که دارد، قرار بود جای زمین‌های خاکی را پر کند. قرار بود فضایی برای تفریح و ورزش بچه‌ها باشد، اما متأسفانه سال‌ها است که این زمین‌ها به محلی برای درآمدزایی و مکان تجاری تبدیل شده‌اند. درست است که نگهداری از این زمین‌ها هزینه دارد اما آنها را به افرادی واگذار کرده‌اند که به دنبال درآمدزایی و تجارت هستند. افراد مختلفی برای خودشان مدرسه فوتبال راه انداخته‌اند و برخی هم این وسط به اسم بهره‌بردار دلالی می‌کنند. یعنی زمین را برای یکسال اجاره کرده‌اند و سانس به سانس به افراد مختلف اجاره می‌دهند و این میان سود می‌کنند که این کار

«محسن گروسی»، بازیکن سابق تیم ملی ایران و ساکن قدیمی منطقه ۹ بر این باور است زمین‌های چمن مصنوعی محله‌ها به سمت و سویی رفته است که کارکرد و اهداف اولیه خودش را از دست داده است: «زمین‌های چمن مصنوعی با وجود همه کم و کاستی‌ها

شهرداری وقت برای پسر کردن این خلأ و جلوگیری از خاموشی کامل چراغ ورزش و فوتبال در محله‌ها به ساخت زمین‌هایی اغلب با ابعاد کوچک و به اصطلاح «فوتسال» روی آورد. زمین‌های رایگانی که در ابتدا استقبال شهروندان از آنها خوب بود، اما رفته رفته برای آنها نرخ و سانس تعریف کردند که سسال به سسال هم سیر صعودی داشت. ضربه آخر زمانی بر پیکر زمین‌های چمن مصنوعی محله‌ها زده شد که به چشم یک منبع درآمد به آنها نگاه شد و در اختیار و اجاره مدارس فوتبال و بخش خصوصی قرار گرفت. تعرفه اجاره و استفاده از زمین‌های چمن مصنوعی آنقدر بالا است که اگر کسانی هم پیدا شوند که هنوز فرصت دودن دنبال توپ و شوق و ذوق فوتبال بازی کردن داشته باشند هم قید این هیجان و علاقه را بزنند. این گزارش به وضعیت زمین‌های چمن مصنوعی و تعرفه بالای آنها اختصاص دارد. در این گزارش نخست سراغ برخی از زمین‌های چمن مصنوعی غرب تهران رفتم و تعرفه قیمت آنها را بررسی کردیم. قیمت این زمین‌ها ارتباط مستقیمی با موقعیت جغرافیایی، امکانات و کیفیت چمن آنها دارد. زمین‌هایی با ابعاد کوچک در محله‌های پایین‌تر که دسترسی به آنها سخت‌تر است و چمن مصنوعی شان هم بی‌کیفیت و خراب شده است، تعرفه کمتر و قیمت ارزان‌تری دارند.

هر چه زمین بهتر، قیمت بالاتر.

«امیر محمد صیوری»، جوان هم‌محله‌ای که

اغلب به همراه دوستانش در همین زمین ورزشی‌ها محله پایه توپ می‌شود می‌گوید: «من و تعدادی از روستانم یک تیم کوچک فوتبالی تشکیل دادیم، برای همین از چند و چون اجاره زمین چمن‌ها اطلاع دارم. اجاره یک زمین خوب و دارای امکانات برای یک سانس ۹۰ دقیقه‌ای یا همان یک ساعت و نیم در غرب تهران، بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ هزار تومان است. در منطقه ۵ و محله‌هایی مانند «پونک»، «شهر زیبا»، «کن» و «جنت‌آباد»، زمین چمن مصنوعی خوب و استاندارد زیر این قیمت پیدا نمی‌کنید. زمین‌های کوچک‌تر و ضعیف‌تر را می‌شود در همین پونک یا «آبادانا» با تعرفه ۱۵۰ هزار تومان هم اجاره کرد. در سایر مناطق نیز اجاره‌ها با توجه به ابعاد زمین و کیفیت چمن، امکاناتی دارند و البته ساعتی که زمین اجاره داده می‌شود، از ۱۰۵ و ۱۱۰ هزار تومان تا حدود ۱۵۰ هزار تومان و در برخی موارد ۲۰۰ و ۲۵۰ هزار تومان متغیر است. زمین‌ها با کیفیت و دارای امکانات و چمن خوب در ساعت‌های مناسب حتی قیمتی بالاتر از این دارند که البته اغلب به افرادی مانند صاحبان مدارس فوتبال یا افراد متمول از قبل و برای مدت طولانی اجاره داده شده‌اند.»

فاصله گرفتن از اهداف اولیه

با برخی از دست‌اندرکاران این زمین‌ها که گفت‌وگو کردیم آنها بر این باورند با دلاری که روی مرز ۳۰۰ هزار تومان حرکت می‌کند، تعرفه‌های حتی ۳۰۰ هزار تومانی هم زیاد نیست و به قول خودشان حول و حوش ۱۰ دلار می‌شود! «قاسم

خود رها شود که هرگز قابل استفاده نیست. به اینها مواردی مانند متصدی زمین، یعنی کسی که باید زمین را مدیریت کند، چمن آن را آبیاری کند، مراقب اموالش باشد و آنجا را نظافت کند، هزینه‌های جاری مانند پول آب و برق، خط‌کشی و تعمیرات را هم باید اضافه کرد. مساحت زمین ورد آورد، ۱۰۰ در

سانس رایگان برای اهالی محله

دبیر شورایی محله وردآورد یکی دیگر از مشکلات نگهداری زمین چمن مصنوعی را تعویض چمن مصنوعی می‌داند و می‌گوید: «هزینه تعویض زمین وردآورد، هنگامی که دلار ۱۵ هزار تومان بود، بالغ بر ۲ میلیارد تومان به ما اعلام شد! امروز که دلار حدود ۳۰ هزار تومان شده، بی‌شک

این مبلغ افزایش چشمگیری هم داشته است. بودجه این کار چگونه باید تأمین شود؟ اکنون این مبلغ را به کل زمین‌های تهران تعمیم دهید تا متوجه شوید چه هزینه‌ای می‌شود و در این شرایط سخت مالی بی‌تردید شهرداری از پس چنین هزینه‌ای بر نمی‌آید و نمی‌تواند استفاده از این زمین‌ها

فرجی» از ساکنان تهرانسر که به اجاره بالا زمین چمن مصنوعی محله‌ها انتقاد دارد می‌گوید: «برای سرمایه‌گذار و بخش خصوصی طبیعی است که مانند دیگر بخش‌ها از تولیدکننده و خدمات‌دهنده تا دلال و فروشنده همه چیز را دلاری حساب و کتاب کند و سرخ قیمت‌ها را به بادبادک ارز ببندد که هرچه بالاتر رفت، قیمتشان را هم بالاتر ببرند. اما موضوع اینجا است که کارکرد و مأموریت و هدف اولیه از ایجاد و ساخت این زمین‌های فوتبال چمن مصنوعی چیز دیگری بود و بنا نبود که به دکان و محلی برای کسب و کار و بیزینس تبدیل شوند که اکنون تعرفه آنها بخواد به دنبال نرخ دلار بدود. این زمین‌ها قرار بود نشاط را به خانه و محله‌ها بیاورند نه اینکه نان، سر سفره کسی ببرند! اصلاً چرا کار به اینجا کشید و مشکل کجا بود؟»

زمین‌های که منبع در آمد محله‌ها شدند

«وردآورد» از فوتبالی‌ترین محله‌های غرب تهران است و در همه رده‌های سنی هم تیم‌های محلی

دارد. یکی از معروف‌ترین زمین‌های خاکی تهران هم در این محله بود که از بین رفته است. دبیر شورایی محله وردآورد و ازمدیران تیم‌های فوتبال این محله دربارسه پولی شدن زمین‌های چمن مصنوعی و گرانی اجاره این زمین‌ها به همشهری محله می‌گوید: «در سال ۱۳۸۵ رئیس سازمان ورزش شهرداری تهران، بر اساس طرحی که برای ورزش محله‌ها داشت، تعدادی زمین فوتبال چمن مصنوعی کوچک و بزرگ راه‌اندازی کرد. هدف از این کار توسعه ورزش محلی بود. در سال‌های اولیه که استفاده از این زمین‌ها رایگان بود و هنوز خراب و مستهلک نشده بودند، استقبال از آنها بسیار خوب بود، اما به مرور که به وجود نگهبان و متولی برای این زمین‌ها نیاز شد و چمن مصنوعی تور و تیر و نیمکت آنها نیاز به تعمیر و تعویض پیدا کرد و هم‌چنین به روشنایی و آب و سرویس بهداشتی و ایسن قبیل امکانات نیاز پیدا کردند، هزینه‌های

گرافی روی دست شهرداری گذاشتند و با توجه به اوضاع و شرایط اقتصادی کشور، مدیریت شهری توان پرداخت و تقبل چنین هزینه‌هایی را نداشت. در نتیجه این زمین‌ها پولی شد تا هزینه‌های خود را تأمین کند. مشکلات اقتصادی به سرای محله‌ها رسید و این بار شهرداری برای خودکفایی و کسب درآمد، بخشی از این زمین‌ها را به مدیران محله سپرد تا از طریق اجاره دادن مقداری از هزینه‌های سسرای محله را تأمین کنند و خرج و مخارج خود زمین را هم دربیآورند. این‌گونه شد که هزینه و تعرفه این زمین‌ها با واگذاری به پیمانکار و بهره‌بردارها هم باز افزایش پیدا کرد.»

رئیس سازمان ورزش شهرداری تهران از تغییر در مدیریت زمین‌های ورزشی محله می‌گوید

اجاره زمین‌ها با مصوبه و نرخ شورای اسلامی شهر

رئیس سازمان ورزش شهرداری، درباره تعرفه بالای زمین‌های چمن مصنوعی و گلایه و اعتراض برخی از شهروندان به همشهری محله می‌گوید: «تعرفه بالای زمین‌های چمن مصنوعی، موضوع تازه‌ای نیست. تعرفه‌ها و شرایطی که مورد تأیید و رضایت ما در سازمان ورزش شهرداری تهران هم نیست. بر همین اساس با مصوبه شورای اسلامی شهر تهران، قرار است دوباره مدیریت این زمین‌ها در اختیار سازمان ورزش شهرداری قرار بگیرد تا با نرخ و تعرفه مصوب شهروندان خدمات ارائه کنند. برای این منظور، کارها برای برداشت و جمع‌آوری اطلاعات این زمین‌ها که تعدادشان در شهر تهران ۴۸۱ زمین است، آغاز شده است. جمع‌آوری اطلاعاتی مانند مساحت و امکانات و آخرین وضعیت این زمین‌ها در حال انجام است. نرخ‌های مصوب برای استفاده از این زمین‌ها کاملاً مناسب و بسیار پایین‌تر از مبالغی است که امروز به‌عنوان تعرفه این زمین‌ها شاهد آن هستیم. این تعرفه حتی از تعرفه‌های دولتی و نرخ‌های مصوب وزارت «ورزش و جوانان» نیز پایین‌تر است.»

قانونی و مرحله به مرحله

«امیر حسینی»، درباره این موضوع که تعدادی از این زمین‌ها در اجاره بخش خصوصی هستند و چه راهکار و راه‌حلی این زمین‌ها دارند نیز به همشهری محله می‌گوید: «اینها موضوعات و نکاتی است که در جای خود و به شکل موردی قابل حل و فصل شدن است. ما هم بنا به دعوا و درگیری با کسی نداریم و این کار از راه درست و قانونی خود و مرحله به مرحله انجام خواهد شد و تلاش می‌کنیم هرچه زودتر به نتیجه برسند و زمین‌های چمن مصنوعی شهرداری تهران با نرخ و تعرفه مصوب به شهروندان خدمات بدهند. بر اساس آنچه که مصوب شده، مدیریت همه این زمین‌ها چه آنهایی که مدیریت‌شان در اختیار شهرداری مناطق است و چه آنهایی که به مدیران محله وسراهای محله واگذار شده‌اند باید در اختیار سازمان ورزش شهرداری تهران قرار بگیرند و به شکل یک‌پارچه و با نرخ مصوب که مناسب است، به فعالیت خود ادامه دهند.»

امیر حسینی
رئیس سازمان ورزش شهرداری

معارب منطقه ۹ با اجرای طرحی متفاوت نونوار می شوند

کوچه‌های دوستی

سحر جعفریان

کوچه‌ها به عنوان یکی از کوچک‌ترین فضاهای شهری در مختصات محله‌ها و معابر همیشه هویت و تاریخی را با خود یدک کشیده‌اند که در گذر سال‌ها و روزها و با پدیداری معضلات مختلف سایه‌نشین شده‌اند. هویت این فضاهای شهری کوچک برای رهایی از سایه‌نشینانی که مشارکت ساکنان‌شان دارند تا دوباره احیا شوند و روایت‌ها و خاطرات روزگاران گذشته را برای نسل امروز در قالب رنگ و نقش بازگو کنند. از این‌رو مدیران شهری بر آن شدند تا ضمن اجرای طرح «کوچه دوستی» و ترغیب بانوان هنرمند و صاحب‌ایده به کالبد فیزیکی و ساختاری کوچه‌ها جانی تازه بدهند. در این گزارش سری به کوچه‌هایی از محله‌های شهید «دستغیب» زده‌ایم تا از چند و چون اجرای طرح دوستی در گفت‌وگو با اهالی و مدیران و کارشناسان شهری مطلع شویم.

کوچه شهید قدیانی محله شهید دستغیب در ناحیه یک حسایی نونوار شده است. نقاشی‌های دیواری و پاکیزگی و صف‌ناپذیر که زباله‌ها، در آن جایی ندارند و البته حس تعلق بین ساکنان بیش از پیش فارغ از همه فاصله‌گذاری‌های کرونایی دیده می‌شود. این کوچه نخستین کوچه‌ای در منطقه است که به تلاش مدیریت شهری و مشارکت معنوی ساکنان طرح «کوچه دوستی» در آن اجرا شده است.

فعالیت گروهی اهالی محل

«عظم دادودی» یکی از ساکنان و مشارکت‌کنندگان

اهالی پیشنهاد دهند

«دبیده رحمتی» مدیر اداره بانوان شهرداری منطقه ۹ در ارتباط با اجرای این طرح مشارکتی و زیبانشناسی می‌گوید: «طرح کوچه دوستی در ادامه طرح کوچه امیدی است که ۴ سال پیش در منطقه اجرا شد و بسیار مورد استقبال قرار گرفت. در طرح کوچه دوستی اولویت اول را در مشارکت با اهالی و به‌ویژه بانوان بنا نهاده‌ایم تا مسئله نگهداشت امکانات نیز مورد توجه قرار گیرد.» رحمتی ادامه می‌دهد: «در حال حاضر در ۲ کوچه از ۲ ناحیه منطقه، کوچه دوستی اجرا می‌شود تا در فازهای بعدی کوچه‌های بیشتری از طرح «رنگ و ایجاد طراوت شهری» بهره‌مند شوند. شهروندان می‌توانند کوچه‌ها و نقاط بی‌دفاع شهری محله‌هایشان را به نزدیک‌ترین سرای محله پیشنهاد کنند تا ضمن بررسی پیشنهاد، ایده نقاشی‌ها با بهترین مصالح بررسی شود.»

۵۰۰ فلورباکس در کوچه‌های منتخب نصب می‌شود

کوچه برای اجرای طرح دوستی در منطقه ۹ انتخاب شدند.

نقش مؤثری داشته است. او می‌گوید: «با این طراحی‌ها و نقاشی‌ها، کوچه‌مان حال و هوای بهاری گرفته است. خسته شده بودیم پس که اجر دیدیم و خانه خرابه. البته حالا میلمان و باکس‌های گل و شمعدانی‌ها را هنوز نصب نکرده‌اند. زمانی که نقاشی‌های دیواری اجرا می‌شد اینجا حسایی شلوغ و شاد بود. بیشتر اهالی همراه نقاشان مشغول رنگ‌آمیزی بودند. با زحمتی که کشیدیم بعید می‌دانم کسی از اهالی خواهد روی دیوار، کاغذی بچسباند یا چیزی به یادگاری بنویسد.»

همفکری برای نگهداشت کوچه

کوچه شهید «رضوان‌فر» در محله مهرآباد جنوبی نیز با کاشی شکسته‌کاری و نقاشی‌هایی آراسته شده است. افزایش روحیه نشاط اهالی از اجرای این طرح را می‌توان در گفت‌وگو با هریک از ساکنان به خوبی متوجه شد. «احمد آیت» یکی از کاسبان قدیمی محله مهرآباد جنوبی می‌گوید: «این محله تراکم بافت فرسوده بالایی دارد. در همین کوچه رضوان‌فر بیش از ۱۰ پلاک فرسوده است که نماهای مناسبی ندارند. این پلاک‌های فرسوده، آراستگی چند واحد نوسازی شده در کوچه را هم مخدوش کرده‌اند. به نظر من تأثیر این‌گونه طرح‌ها، مقطعی است. ظاهر پلاک فرسوده در دست گردند برای چند صیاحی خوب است. اگر آن پلاک خطرآفرین شود، چه؟ از اینجا گذشته مشابه این طرح در کوچه امیدی محله شهید دستغیب هم سال‌ها پیش اجرا شده بود تا جایی که شنیده‌ایم، رهگذران گل و گلدان چندانی برایش باقی نگذاشته‌اند. بنابراین باید برای نگهداری آن باید همفکری کرد.»

کوچه‌های بیشتری رنگ آمیزی شوند

«داریوش براتی» از مشتری‌های مغازه احمد آقا می‌گوید: «ایده طرح خوب است ولی قوی نیست. به‌طور مثال رنگ‌هایی که به دیوارها می‌بندد با نخستین باران یا شسته می‌شوند. یا آنقدر کدر و کمرنگ می‌شود که آدم ترجیح می‌دهد به جای آن همه هزینه، همان آجرهای فرسوده قبلی را ببیند. یا محتوای نقاشی‌ها، کاملاً ساده و سطحی است. یا اگر نهالی در باغچه‌های کوچه می‌کارند آنقدر ظریف و ضعیف هستند که چند روز بعد از آن از بین می‌روند. بایدساز و کارشان استاندارد باشد.»

«محمدتقی خوشینی‌ها» یکی از اعضای شورایی محله شهید دستغیب نیز معتقد است: «بازآفرینی‌های ظاهری و بیرونی محله‌ها در «تکرار» می‌توانند مؤثر باشند. فقط یک کوچه در میان هزاران کوچه با ۸۰ درصد فرسودگی در کل محله، معلوم است که چندان به چشم نمی‌آید. باید بیشتر کوچه‌ها بازبیرایی شوند تا حاصل کار نتیجه‌بخش باشد.»

متر طول کوچه شهید قدیانی محله شهید دستغیب است.

متر طول کوچه شهید رضوان‌فر در محله مهرآباد جنوبی است.

دیوارهایی به رنگ آسمان

دیوار

بهبودی با همت عالی

محل شست‌وشوی لباس‌های کارگران حوضچه‌های کوچک از نوع سیمان بود که خستگی کار شبانه روی دوشان می‌گذاشت اما این روزها اطراف این حوضچه کاشیکاری کاری و بزرگ‌تر شده است و کارگران می‌توانند به راحتی لباس‌های چرک خود را در آن بشویند. «مریم تراشی» شهردار ناحیه ۴ منطقه ۵ می‌گوید: «کارگران سرمایه‌های ما هستند و حفظ کرامت آنها لازم است. به همین دلیل طرح بهسازی محل اسکان کارگری شروع شد. البته برای این کاربودجه‌ای نداشتیم، به همین دلیل از توان ناحیه استفاده کردیم. به‌عنوان مثال نیروهای سامانه ۱۳۷، کارهای تأسیساتی را انجام دادند و نیروهای حوزه زیباسازی هم به کمک آمدند که نتیجه‌اش ایجاد مکانی متفاوت برای کارگران شد.»

محل سکونت بیش از ۸۰ کارگر خدمات شهری به همت مدیر یت شهری ناحیه ۴ بهسازی و زیباسازی شد

اسکان مهر

مریم باقرپور

آشپزخانه کوچک اما تمیز

دیوار

اتاق خواب مناسب و نمازخانه

کارگران روی تشک‌های کثیف می‌خوابیدند، اما با همراهی خیران و پیگیری شهردار ناحیه، تخت‌هایی برای آنها تدارک دیده شد. علاوه بر این اتاقکی که به کار نمی‌آمد اما حالا تبدیل به محل اقامه نماز کارگران شده است. همچنین سرویس بهداشتی توسط کارگران ۱۳۷ مناسب‌سازی شد.

دیوار

دیوار

آوای جاروی کارگران در شب‌های گرم و سرد پایتخت، لطافت و تمیزی را برای شهروندان ناحیه ۴ به ارمغان می‌آورد اما خودشان مجبور بودند در خانه‌ای با دیوارهای بی‌رنگ و ترک برداشته زندگی کنند. دیوارهایی که حسن زندگی نداشت اما به گفته «محمد» کارگر ۲۶ ساله این روزها او و دیگر پاکبانان در خانه‌ای زندگی می‌کنند که دیوارایش سبز و آبی است. او می‌گوید: «در گذشته به تمیز کردن محل رغبتی نداشتیم اما حالا با تمیز شدن دیوارها از بازگشت به خانه‌مان خوشحال می‌شویم و خودمان برای تمیز نگه داشتنش تلاش می‌کنیم.»

دیوار

این روزها کارگران خدمات شهری ناحیه ۴ منطقه ۵ که پس از خستگی کار شبانه به محل اسکان کارگری خود بازمی‌گردند، دیگر نیازی نیست در اتاقی بدون امکانات برای خود بخت و بیز کنند، روی زمین خشک نماز نمی‌خوانند، برای شست‌وشو نگران کثیفی مکان نیستند و پتوهایشان پس از ماه‌ها شسته شده و بوی تمیزی می‌دهد. این کارگران که تعدادشان به ۸۰ نفر می‌رسد، سال‌ها در اتاقکی با موکت‌های رنگ و رفته و با کمترین امکانات زندگی کردند اما با ورود شهردار ناحیه و نگاه ویژه‌اش به همه گروه‌ها این مکان به محلی برای استراحت تبدیل شد که به گفته کارگران می‌تواند الگوی سایر نواحی باشد. در زیر با نگاه تصویر نگاهی وضعیت گذشته و فعلی محل استراحت کارگران داشته‌ایم.

محل اسکان کارگری ناحیه ۴، در خیابان شریانی است و هر روز حدود ۸۰ پاکبان خسته از کار شبانه و جمع‌آوری زباله‌ها در این مکان گرد هم می‌آیند. این افراد پس از کار طاقت‌فرسا باید در اتاقکی با کمترین امکانات برای خود آشپزی می‌کردند و در اتاقی گرد هم می‌آمدند که زیرانداز فرش‌های مندرس و کثیف بود اما این روزها به گفته «مبین» کارگر ۳۲ ساله‌ای که ۳ سالی از حضورش در این مکان می‌گذرد، برای خود آشپزخانه‌ای دارند و روی فرش‌هایی می‌نشینند که تمیز است.

دیوار

دیوار

ارتقای کیفیت زندگی توانیابان در محله‌های منطقه

فرسوده بودن بافت مسکونی بعضی محله‌های منطقه ۹، معضلی است که هنگام گشتزنی در کوچه‌های باریک محلی به چشم می‌آید. کوچه‌های باریکی که جوی میان آن نیز رفت‌وآمد را برای هرکسی دشوار می‌کند، چه رسد به افراد نابینا. «سید مصطفی موسوی»، شهردار منطقه ۹، در این باره می‌گوید: «منطقه ۹ موظف به آماده‌سازی محیطی مناسب و ایمن برای شهروندان به‌ویژه افراد معلول و افسار آسیب‌پذیر جامعه است. مطابق با ضوابط طراحی شهری و اجرای تعهدات حرفه‌ای و اخلاقی مقرر شده است تا معابر منطقه ۹ برای عبور و مرور شهروندان و توانیابان تسهیل شود و اصلاحات ضروری برای بالابردن کیفیت زندگی و رضایتمندی شهروندان و ایجاد شهر زیست‌پذیر صورت گیرد. در این

بررسی امکانات و کمبودهای روشندان غرب پایتخت به مناسبت روز جهانی نابینایان

کسی ما را نمی‌بیند

«تربیا روز جهانی»

روشندان از شهروندان کم‌توان جامعه‌اند که مانند هر شهروند دیگری، حق و حقوقی دارند. بهره‌مندی از امکانات و خدمات شهری در حوزه‌های مختلف از جمله مجموعه‌های ورزشی، کتابخانه، مدرسه، دانشگاه و... از جمله این حق و حقوق است که نباید نادیده گرفته شود. تصور کافی است یک روز با چشمان بسته به کوچه و خیابان بیایید، با اینکه تصویر ذهنی از موقعیت خانه و پیاده‌روها دارید قطعاً با مشکلات روبه‌رو خواهید شد که امکان تردد نخواهید داشت. اما ماجرا به این ختم نمی‌شود. باید وارد جامعه، بازار کار و گروه‌های اجتماعی شد تا نیازها و خواسته‌های این قشر را شناخت. جالب اینکه امکانات شهری و خدماتی منطقه ما برای روشندان و نابینایان محدود است و تنها به ایجاد مسیر تردد ویژه نابینایان خلاصه می‌شود. این نمونه‌ای از معلولیت در شهر است. با اینکه مدیران شهری در پیته غرب تهران تلاش‌های جدی را برای رفاه این گروه از شهروندان آغاز کرده‌اند، اما به نظر می‌رسد که بهبود این وضعیت، نیازمند وقت و بودجه کافی است. چند روز مانده به «روز جهانی نابینایان»، فرصتی است تا به نیاز و خواسته‌های آنان توجه کنیم.

مسیر تردد روشندان یا موزاییک‌های زرد رنگ و پیکره‌دار در نقاط مختلف پیته غرب تهران از بوستان‌ها گرفته تا معابر اصلی، مشخص شده است. اما اینکه چقدر این مسیرها به درستی انتخاب و مناسب‌سازی شده است، خود جای تأمل دارد. چراکه در برخی نقاط تعیین شده، تیرهای چراغ‌برق، لب به لب با مسیر ویژه نابینایان قرار گرفته‌اند یا به عبارت دیگر، مسیر ویژه لب به لب با تیر چراغ‌برق کشیده شده است یا تیرها به‌طور کامل در وسط مسیر قرار گرفته است. در این نقاط، کمپوش ویژه نابینایان با چند کمپوش سکه‌های به چپتی دیگر هدایت شدند. هرچند که باید نابینا بود تا درک کرد این علامت تغییر مسیر چقدر کاربرد دارند.

برنامه‌ریزی دراز مدت، نه فقط ویژه روز معلولان

قبول داریم که شهرداری به تنهایی نمی‌تواند مشکلات معلولان را در مناطق مختلف شهر برطرف کند، ولی چاره‌ای نیست باید بیشتر از حد توان تلاش کرد تا زندگی برای این گروه از شهروندان هم کمی آسان شود. نخستین تلاش برای گذراندن زندگی افراد معلول و نابینا، بر رنگ تر شدن حضورشان در زندگی است تا دچار فشارهای روانی ناشی از بیماری نشوند. ولی این حضور مستلزم

کتابخانه تخصصی روشندان

کتابخانه حضرت «فاطمه» (س) واقع در میدان «المپیک»، کتابخانه صوتی ویژه نابینایان در غرب تهران است که به گفته مسئولانش، این کتابخانه در این محدوده نظیر ندارد. اکنون بخش روشندان این کتابخانه بیش از ۱۰۰ عضو دارد و با در اختیار قرار دادن کتاب و جزوات بریل و فایل‌های صوتی، بخشی از نیازهای فرهنگی این قشر از جامعه را فراهم کرده شده است. از این رو، دیگر خواندن کتاب با موضوعات دلخواه دغدغه نابینایان نیست، چراکه کتاب‌ها و جزوات با خط بریل و نیز فایل صوتی کتاب‌هایی که بیشترین مخاطب را دارد، در دسترس آنها قرار گرفته است.

مسیر کوهستانی ویژه نابینایان

بخش چهارم «دیارگاه تیناز»، حد فاصل بوستان جنگلی «تسال کن» تا بوستان «ابشار» به مساحت حدود ۵۱ هکتار برای روشندان سالمند می‌شود. چهار مسیر برای تردد شهروندان در این مکان ایجاد شده که یکی از این مسیرها به طول یک کیلومتر منطبق بر استانداردهای روز دنیا برای تردد و استفاده روشندان مناسب‌سازی شده است. این مسیر، نخستین مسیر کوهستانی ویژه نابینایان در شهر تهران محسوب می‌شود و همه کم‌توانان (مادران، سالمندان، کودکان و...) به همراه نابینایان و افراد ویلچری، امکان استفاده از مسیر چهارم را دارند. نوع مسیر چهارم از دیدگاه تیناز، ویژه «عصای سفید» و نیز بخشی از اطلاعات عمومی این مجموعه با خط بریل برای تعبیه در نقاطی از مسیر در حال آماده‌سازی است.

بر جامعه‌اند. «نادر پاراحمدی»، روشندلی است که در منطقه ۹ سکونت دارد. او می‌گوید: «منی توانم به آسانی از اماکن عمومی استفاده کنم. برای مثال، اگر بخواهم وارد بانک شوم، هیچ هم‌سطح‌سازی صورت نگرفته و وجود پله‌ها، مسیر تردد را سخت کرده است. برای ورود به اغلب مساجد محله، ابتدا باید از پله‌های ورودی آن عبور کنم. همین مشکل برای مراجعه به داروخانه هم وجود دارد و به همین دلیل به تنهایی نمی‌توانم فعالیت‌های روزانه‌ام را انجام دهم. شهرداری می‌تواند برای تسهیل در رفت و آمدها در اماکن عمومی کمک بسیاری به روشندان کند. ناظر این ساختمان‌ها در شهر، شهرداری است. اگر شهرداری از آنها در هنگام ساخت بخواهد استانداردهای لازم را برای تردد معلولان و نابینایان رعایت کنند، بخش عمده‌ای از مشکلات تردد ما برطرف می‌شود. حتی برای اماکن ساخته شده هم می‌تواند تسهیلاتی قرار داده و آنها را مجاب کند تا مشکل را رفع کنند.»

سهم ناچیز معلولان از خدمات

با اینکه نساگان و تجهیزات حمل‌ونقل عمومی در غرب تهران از جمله اتوبوس، مترو، بی‌آرتی و... افزایش پیدا کرده و شهروندان ترجیح می‌دهند برای دور زدن ترافیک، شلوغی معابر و کاهش هزینه‌های سفر، از این گونه وسایل نقلیه استفاده کنند، اما سرانه نابینایان از امکانات حمل‌ونقل شهری بسیار ناچیز است. شاید پرسید دلیلش چیست؟ پاسخ این پرسش تا حدودی در رفتار و منش شهروندان مربوط می‌شود و بخش دیگر آن نبود زیرساخت‌های فرهنگی برای آشنایی جامعه با حقوق شهروندی است. بسیاری از نابینایان و جلوگیری از ورود سارقان موتورسوار به پارک، این موانع را قرار داده‌اند تا راه گریزشان را ببندند. علاوه بر این در بوستان‌های دیگر منطقه نیز استانداردی

عکس: حامد فرج اله

مشکل

و نابینایان در اتوبوس‌ها و... در گذر فراموشی قرار گرفته و حقوق این شهروندان پامال می‌شود. اگر راه‌تان به پیاده‌روهای خیابان‌های «سالمندین»، «شمشیری»، «جنت‌آباد»، «شهران»، «امیرکبیر» و گله‌ها افتاده باشد، متوجه سنگرش برجسته زرد رنگ در میانه موزاییک‌ها شده‌اید. این همان مسیر ویژه نابینایان است که باید با کمال آسودگی و تمرکز از پشت باید مراقب باشید. این کار برای سد کردن راه موتورسوارهای متخلف است. بهتر نیست به جای این کار با این موتورسوارها از نظر قانونی برخورد کنند؟»

تلاش برای رفاه کم‌توانان

اکنون بخشی از جمعیت کشور را گروه‌های کم‌توان جسمی از جمله معلولان، جانبازان، سالمندان و کودکان تشکیل داده‌اند که درصد عمده‌ای از سفرهای پیاده شهری را به خود اختصاص می‌دهند و به همین منظور، مناسب‌سازی معابر عمومی شهری مطابق با نیاز این قشر از جامعه جزء برنامه‌های مهم تدوین شده و مورد توجه در نگاه مدیریت جدید پایتخت است و در همین راستا، این اقدام مهم به‌صورت ویژه در دستور کار حوزه معاونت حمل‌ونقل و ترافیک منطقه ۲۱ قرار گرفته است. «محمدرضا سالمی»، معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار منطقه ۲۱، به «مناسب‌سازی و همسطح سازی» بل‌ها و مسیرهای منتهی به ایستگاه‌های اتوبوس ورودی غربی پایتخت برای ایجاد تسهیل توأم با ایمنی در تردد جانبازان، سالمندان و معلولان جسمی- حرکتی اشاره می‌کند و می‌گوید: «امکانات حمل‌ونقل عمومی، شهری می‌بایست برای استفاده سالمندان، معلولان و جانبازان مناسب‌سازی شود. در همین راستا، همسطح‌سازی و رفع اختلاف

مشکل

سطح، رفع زوائد فیزیکی معابر، ترمیم مسیر تردد شهروندان با کمپوش‌های بتنی، مناسب‌سازی ایستگاه‌های حمل‌ونقل عمومی برای رفاه حال شهروندان انجام شده است. هم‌چنین، ساخت و ترمیم مسیر تردد نابینایان با کمپوش‌های شیب‌دار، همسطح‌سازی در پیچه‌های نهرهای روبسته و در پیچه‌های ستیگاه‌های سنجار ادارات خدماتی، مناسب‌سازی مسیرهای دسترسی به ایستگاه‌های حمل‌ونقل عمومی از جمله دیگر اقدامات صورت گرفته در منطقه ۲۱ است.»

مشکل

مناسب‌سازی برای معلولان در اولویت است

استفاده برابر و مناسب همه گروه‌های اجتماعی به‌ویژه نابینایان و گروه‌های خاص از فضاهای شهری، یکی از اساسی‌ترین حقوق شهروندی در عرصه عمومی به شمار می‌رود. در سال‌های اخیر، اقداماتی در جهت بهبود وضعیت معابر و توجه به مسیر حرکتی این قشر از جامعه، از سوی شهرداری‌ها صورت پذیرفته اما نیازمند برنامه‌ریزی‌های دقیق و جامع‌تری در ابعاد مختلف است. در همین راستا، معاونت حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری منطقه ۲۲، برخی از معابر پر تردد منطقه را برای تردد روشندان مناسب‌سازی کرده است. «مریم نخعی پور»، معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار منطقه، در این باره می‌گوید: «شهر مطلوب، شهری است که شبکه‌های شهری، اجتماعی، فرهنگی و ارتباطی آن برای همه شهروندان، از هر نوع و طیفی تعریف شده باشد و هیچ‌کس با هیچ ویژگی خاصی، خارج از دایره شهر قرار نگیرد. افراد معلول نیز از این قاعده مستثنی نیستند و محیط شهری باید به گونه‌ای طراحی و مناسب‌سازی شود، تا آنها بتوانند به آسانی از آن استفاده کنند. حضور نداشتن فرد معلول یا نابینا در محیط، سبب دوری‌رصدی از افراد جامعه از حوزه طبیعی فعالیت‌ها و مشارکت نداشتن در روند طبیعی زندگی شهری است و در نتیجه این افراد مصرف‌کننده محسوب شده و بر نرخ سرباری جامعه می‌افزاید، این امر نمودی از یک جامعه ناسالم است که به جامعه نامتعادل منجر می‌شود. از این رو، شناخت و ایجاد شرایط مناسب و استفاده از موانب و امکانات زندگی برای روشندان در منطقه از مهم‌ترین دغدغه‌های این معاونت به شمار می‌رود.» از صحبت‌های نخعی پور مشخص است که مناسب‌سازی معابر برای معلولان به‌ویژه نابینایان، از برنامه‌های اصلی منطقه است. او با تأکید بر اهمیت این موضوع می‌افزاید: «مناسب‌سازی معابر برای تردد معلولان در اولویت برنامه‌های ما قرار دارد. به همین دلیل، پیاده‌رها که برای تردد نابینایان نامناسب است شناسایی کرده و با ایجاد خط مخصوص، امکان تردد آنها را فراهم کرده‌ایم.

مشکل

رتبه برتر در مناسب‌سازی معابر برای معلولان

شهرداری منطقه ۵، سال گذشته به‌عنوان منطقه برتر در مناسب‌سازی فضای شهری برای توانیابان شناخته شد. مدیریت شهری این منطقه مناسب‌سازی معابر برای توانیابان را در اولویت کارهای شهرداری می‌داند و مدیران شهری‌اش باور دارند که این حق همه شهروندان است که بتوانند به آسانی در شهر حضور یابند و از اماکن و فضاهای عمومی استفاده کنند. در همین راستا، بوستان «ساحل» به مساحت ۲۴ هزارمترمربع، بوستان «سرداران شهید» به مساحت ۱۲۰۰ مترمربع، محورهای جنت‌آباد و شهران جنوبی نیز هر کدام به مترتاز ۱۲ هزار و ۸ هزارمتر برای حضور توانیابان بهسازی شده است. هم‌چنین، ساختمان مدرسه‌های نواحی ۳، ۴ و ۵ در منطقه ۵ مناسب‌سازی شده است. روند انجام این فعالیت‌ها امسال هم به جدیت دنبال می‌شود.

چه دوچرخه‌ای بخیریم؟

دوچرخه‌ها با توجه به محیط‌هایی که قرار است در آنها به کار گرفته شوند و با نظر نوع طراحی و جنس، متفاوت از هم هستند. در تقسیم‌بندی براساس محیط کاربری، می‌توان از انواع دوچرخه‌های شهری (خدماتی)، اورینگ یا توریستی (مسافرتی)، کوهستانی (اسپرت، تریل، آل مونتاین، اندرو، دانپیل، فت لایک)، هبیرید، جاده‌ای، کورسی و تایم آرال نام برد. دوچرخه‌های شهری جزو قدیمی‌ترین دوچرخه‌ها هستند که چند سالی است با اقبال بسیار روبه‌رو شده‌اند. دارای فریمی فلزی و سبک از جنس آلومینیوم و تایرهای نازک و بدون آج هستند که معمولاً به چهار نوع شهری «کلاسیک»، «هبیرید»، «فیتنس» و «تاشو» تقسیم می‌شوند. طرح‌های دوچرخه‌های شهری به دوچرخه‌سوار این امکان را می‌دهد که زمان طولانی و به آسانی روی آسفالت در حرکت باشند. محل نصب ترک‌بند و سبک، طراحی مشابه و هم تراز بودن با صندلی، دنده کمتر و سنگین‌تر، صندلی بزرگ‌تر از دیگر ویژگی‌های مهم دوچرخه‌های شهری محسوب می‌شوند. در انتخاب دوچرخه شهری که به شما امکان یک سفر کم‌خطر، کم‌هزینه، بدون آلودگی و دوستدار محیط‌زیست را می‌دهد، باید به هزینه آن در کنار کاربری‌اش توجه کنید. معروف است که می‌گویند «هیچ ارزانی بی‌حکمت نیست». پس به دلیل ارزانی‌های بی‌سبب، خودتان را از کیفیت محروم نکنید. در خرید دوچرخه به نسبت قد و وزن خودتان با استانداردهای دوچرخه توجه داشته باشید تا هنگام استفاده، فشاری بر پاها، دست‌ها و کمرتان وارد نشود. قرار است با دوچرخه ورزش و سفر درون‌شهری مطلوب را تجربه کنید. پس به محافظت زنجیر و گلگیر لاستیک‌ها هم توجه داشته باشید تا فرمت سواری با لباس‌های عادی برایتان فراهم شود.

خطوط ویژه دوچرخه‌سواری و فرهنگ استفاده از حمل‌ونقل پاک در منطقه ۹ را بررسی کرده‌ایم

۴
مدرسه در منطقه از خدماتی مانند نصب دوچرخه‌بند و دوچرخه‌های شهری بهره‌منداند.

دست‌اندازه‌های مسیر سبز

سر جعفریان

نزدیک به چند دهه است با توسعه شهرنشینی، افزایش بی‌رویه جمعیت، عرصه‌گشایی‌های عجولانه و بزه تردد خودروهای عمومی و شخصی، افزایش ترافیک و آلودگی‌های صوتی و هوا، موضوع استفاده از دوچرخه به‌عنوان یک ضرورت شهری و حمل‌ونقل پاک مطرح شده است. ضرورتی که به ادعای کارشناسان مسائل اجتماعی در مرحله نخست خود، یعنی فرهنگ‌سازی، ناتوان باقی مانده و در سایه تاریک آن، بهره‌مندی از این وسیله حمل‌ونقل پاک شهری تا به امروز همگانی نشده است. این روایت مهجورانه دوچرخه‌های است که گاه به بی‌مهری شهروندان و مسئولان تا سطح یک تفریح معمولی فرو می‌آیند و گاه به بهانه‌گران‌قیمتی، مقرون به صرفه تلقی نمی‌شوند. روایتی که در نهمین تکه از پایتخت نیز بسیار به گوش شنیده و به چشم دیده می‌شود. در گزارش زیر ضمن گفت‌وگو با اهالی، مدیران شهری و کارشناسان در حوزه‌های مختلف، علل ناکامی ترویج فرهنگ استفاده از دوچرخه در منطقه را بررسی کرده‌ایم.

از اوایل دهه ۹۰ که خانه‌های دوچرخه به‌طور محدود در برخی مناطق پایتخت راه‌اندازی شد، هنوز فرهنگ دوچرخه‌سواری به‌عنوان وسیله حمل‌ونقل سبز در ناگان حمل‌ونقل عمومی شهر نهادینه نشده است. منطقه ۹ نیز از این قاعده مستثنی نیست. مسیرهای دوچرخه‌سواری یکی پس از دیگری کشیده می‌شوند آن هم در شرایطی که شهروندان محله‌های منطقه تمایلی به استفاده از دوچرخه‌های شهری ندارند. «بهرروز صدر» یکی از اهالی محله استادمعین در ارتباط با دوچرخه‌سواری در محله‌ای می‌گوید: «مسیرهای دوچرخه‌سواری خیلی محدودند. به‌عنوان مثال مسیری از میدان آزادی تا سر استادمعین برای دوچرخه‌سواران علامت‌گذاری شده است. اما بعد از تقاطع استاد معین، دوچرخه‌سوار باید چه کند و از چه مسیری برود تا در خیابان‌های تنگ و کم‌عرض از خطر خودروها در امان باشد؟» «مسعود بخشایشی» از اعضای شورایی همین محله نیز می‌گوید: «بخشی از زیرگذر

۱۳۹۱
سالی بود که نخستین خانه دوچرخه منطقه در پایگاه یکم شکاری راه‌اندازی شد.

۷
خانه دوچرخه از مجموع ۷ خانه دوچرخه منطقه ۹، ۵ خانه دوچرخه در پایگاه یکم شکاری ناحیه یک مستقر است که سایر شهروندان در محله‌های دیگر نمی‌توانند از آنها استفاده کنند. ۲ خانه دوچرخه نیز یکی در بوستان «ترافیک» و دیگری در ضلع شمال بوستان «المهدی» (عج) محله استادمعین فعالند. این آمار به این معنا است که دوچرخه‌سواری بی‌صمیمند.

به سبب استانداردهای مسیره‌های دوچرخه‌سواری در رتبه‌های برتر تهران قرار دارد که البته طرح‌های تشویقی ویژه شهروندان برای استفاده از دوچرخه‌های شهری با جدیت ادامه می‌یابد. «حیدری هم-چنین می‌افزاید: «در حال حاضر، روزانه به‌طور میانگین ۵ نفر از خدمات خانه‌های دوچرخه‌سواری منطقه بهره‌مند می‌شوند که ما با هدف کاهش میزان آلودگی هوا به‌ویژه در فصول سرد سال، ترافیک، حفاظت از محیط‌زیست و البته کاهش خطر ابتلا به «کرونا» به دنبال افزایش این آمار هستیم. برای این منظور، رایزنی‌های نیز با شرکت‌های دوچرخه‌های اشتراکی هوشمند داشته‌ایم تا به‌زودی شاهد آغاز فعالیت آنها در منطقه باشیم.»

فوائد حمل و نقل پاک

دوچرخه‌سواری یک تیر و چند نشان است که هم حمل‌ونقل پاک به شمار می‌آید و هم نوعی ورزش که تقریباً همه اعضای بدن را به تحرک می‌اندازد. «حمید سعادت‌مند»، پزشک عمومی، درباره فواید دوچرخه‌سواری از آژادسازی «آدرنالین» و «اندروفین» تا کاهش وزن می‌گوید: «بسیار کلی به دوچرخه‌سواری به‌عنوان یک ورزش می‌توانیم مدعی باشیم زمانی که شما دوچرخه‌سواری می‌کنید حتی با یک سرعت متوسط، آدرنالین در خون‌تان آزاد می‌شود، ضربان قلبتان بالا می‌رود، دم و بازدم‌تان سریع می‌شود، ریه‌های‌تان تعداد دفعات بیشتری پر و تخلیه می‌شود، عضله‌های کمر، شکم، دست‌ها و پاها تقویت می‌شوند، مغزتان شروع به فعالیت و مسیریابی می‌کند، سیستم گوارشی‌تان به کار می‌افتد، سیستم ایمنی بدن‌تان قوی‌تر می‌شود، سلامت زانوها را تضمین می‌کند، سطح استرس روزانه‌تان کاهش می‌یابد، انعطاف‌پذیری عضلات بالا می‌رود و کیفیت خواب شبانه بهبود پیدا می‌کند. همه این موارد برای یک ورزش ساده که در عین حال به پایکی محیط‌زیست کمک می‌کند، بسیار شگفت‌انگیز است.» سعادت‌مند ادامه می‌دهد: «در شرایط بحرانی و کرونا زده این روزها، دوچرخه‌سواری هم مزید بر علت است و هم جایگاه ویژه‌تری را با توجه به تضمین قطع زنجیره سرایت «کووید ۱۹» به خود اختصاص می‌دهد. آن هم در شرایطی که جایه-جایی با ناگان حمل‌ونقل عمومی بسیار پر ریسک به شمار می‌آید و باید به شیوه‌های خودمراقبتی افزون‌تری روی بیابوریم. در واقع باید از دوچرخه‌سواری به‌عنوان ورزش، سرگرمی و بهترین گزینه حمل‌ونقل در روزهای گرانی، بیشترین استفاده را ببریم.»

۱۰
دوچرخه به‌طور میانگین در هر خانه دوچرخه منطقه مستقر است.

از اسب مخروطی تا دوچرخه‌های دنده‌ای

روای سفر و حمل‌ونقل به‌طور مکانیکی از دیرباز با انسان‌های نخستین همراه بوده است. روایایی که قرن‌ها زمان برد تا با پیشرفت و نوآوری‌ها، تجلی یابد. البته تکامل دوچرخه به شکل و شمایل امروزی به‌کندی و حاصل تلاش چندین مخترع بوده است. اسناد تاریخی، نخستین ایده و طرح دوچرخه را به دوره «رنسانس» و یکی از شاگردان مشهور «لئونارد داوینچی» یعنی «جیان جیامو کوکاپروتی» نسبت می‌دهند. پس از آن طرحی که می‌تواند شبیه به دوچرخه‌های امروزی قلمداد شود، از سوی فرانسوی‌ها مطرح شد. «کارل ون دریس» و «دنیس جانسون» طرح‌های ساده‌سازی شده دوچرخه‌هایی که بیشتر به «اسب‌های مخروطی» شهرت دارند اجرا کردند. تا اینکه یک آهنگر «اسکاتلندی» با نام «پاتریک مک میلان» موفق به ساخت اولیه وسیله نقلیه با ۲ چرخ شد. توسعه و تکامل آن در گذر سال‌های بعد با همکاری پدر و پسر «انگلیسی» تبار «پیر ورنست میچاکس» انجام گرفت و تولید انبوه نخستین دوچرخه با پدال آغاز شد. این وسیله محبوب که بیشتر افراد را با سلاطین مختلف و در گروه‌های سنی گوناگون راضی نگه می‌داشت، همچنان ناقصی داشت که باید رفع می‌شد. سال ۱۸۸۵ «جان کمپ استارلی» «دوچرخه‌ایمن» را طراحی کرد که انتقال نیرو به چرخ‌ها از طریق زنجیری صورت می‌گرفت. سال ۱۸۹۰ نیز شرکت‌های مختلفی وارد عرصه دوچرخه‌سازی در ایالات و انواع برطرف‌دار شدند که آغاز قرن نوزدهم را می‌توان سال‌های رونق کسب و کار آن شرکت‌ها دانست و اما قدمت این وسیله نقلیه پاک در ایران به دوران «قاجار» بازمی‌گردد. اوایل، افراد چون شناخت کاملی نسبت به آن نداشتند، چندان مورد استقبال قرار نگرفت تا اینکه سال ۱۳۲۴، نخستین باشگاه دوچرخه‌سواری در تهران با مربیگری چند دوچرخه‌سوار انگلیسی تأسیس شد.

● **صاحب امتیاز:** مؤسسه همشهری
 ● **مدیر مسئول:** نیلوفر قدیری
 ● **شورای سردبیری:** مهدی علیپور
 سروش جتایی
 زکیه سعیدی

● **تحریریه:** مهدی اسماعیل پور / مریم باقرپور
 سمیرا باباجانیپور / ژیا روزبهانی / سحر جعفریان
 فاطمه نصیریها

● **مدیر هنری:** کامران مهرزاده
 ● **صفحه آرایی:** محمدرضا محمدی تاش / علی حسینی / امیلاد رفاقتی
 فازره توکلی

● **حروفچینی و تصحیح:** منیژه خسروآبادی / اعظم آجوربندیان / فهیمه شیرازی

● **نشانی:** خیابان ولی عصر (عج) نرسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک ۱۴ ● **کد پستی:** ۱۹۶۶۵۳۳۸ ● **صندوق پستی:** ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ● **تلفن:** ۲۳۰۲۳۱۰۰ ● **دورنگار:** ۲۳۰۲۳۴۸۸

شهر وند خبرنگار

خیزان کمک کنند

منطقه ۵ دیوار مسجد «ولی الله اعظم»، از ۱۰ سال پیش به شکل نیمه مخروبه رها شده و بازسازی هم نمی‌شود. این مسجد در گذشته یکی از مساجد فعال بود اما اکنون وضعیت مناسبی ندارد و نیاز به توجه مسئولان و خیزان دارد. این مسجد در جنت‌آباد مرکزی، نبش بلوار بعثت، کوچه شهید چهره خند شرقی قرار دارد.

علی شاکری
 محله جنت‌آباد

موش‌های در دسرساز

منطقه ۹ موش، باز به معضلی برای ساکنان محله «دستغیب» تبدیل شده است. با توجه به وجود جوی‌های بزرگ در خیابان‌های دستغیب و شهید «توری نیارکی»، موش‌ها در این مکان‌ها تجمع کرده و گاهی برای بردن غذا وارد پیاده‌روها و فضای سبز درختان می‌شوند. از مسئولان درخواست می‌شود در این محدوده هم طعمه‌گذاری انجام بدهند.

روزبه محمدپور
 محله دستغیب

تاریکی کوچه «گلزار یازدهم»

منطقه ۲۱ کوچه «گلزار» یازدهم «تهرانسر» اصلی را شاید می‌توان جزو تاریک‌ترین معابر منطقه ۲۱ دانست. تنها روشنایی این کوچه چراغ ساختمان‌ها و منازل اهالی است. در نتیجه این تاریکی اتفاق‌های زیادی در این محدوده رخ می‌دهد و اهالی چند بار شاهد تصادف خودروها با عابر و به‌ویژه بچه‌ها و حتی حیوانات بوده‌اند. کاش مسئولان اداره برق به این موضوع رسیدگی کنند.

مینا قدیول
 محله تهرانسر

خودروهای غیرمجاز پسماندهای خشک

منطقه ۲۲ تردد خودروهای غیرمجاز جمع‌آوری پسماندهای خشک، هر روز در شهرک شهید «باقری» بیشتر می‌شود. چندی پیش شاهد بودم که یکی از همین خودروها از سوی عوامل شهرداری توقیف شد. اما گویا تعداد این خودروها بیشتر است. خودروها صبح‌های زود و هنگام غروب در شهرک پرسه می‌زنند. از مسئولان تقاضای رسیدگی بیشتر داریم.

مهربانو شریفی
 محله شهید باقری

گردشگری

فصل برداشت گردو در سولقان رسید

اگرچه «سولقان» بیشتر به نام «قطب شاتوت ایران» شناخته شده اما این دلیل نمی‌شود تا در این روستا محصول دیگری برداشت نشود. برداشت بیش از ۲۰۰ تن انواع گونه‌های «گردو» در روستای سولقان موجب شده تا خریداران و گردشگران در ماه‌های تیر و مرداد، سولقان را برای خرید شاتوت نوبرانه انتخاب کنند و از ابتدای شهریورماه تا اوایل مهرماه در پی خرید گردوی تازه به این روستا بیایند. گردوهایی که در باغ‌های سولقان کاشته می‌شود، از گونه گردوی معمولی یا Juglans هستند. این گردوها در نقاط مختلف ایران با نام‌های گوناگون محلی نامیده می‌شوند. انواع گردوهایی که در سولقان کاشته می‌شوند، شامل گردوی کاغذی به سبب آسان بودن پوست آنکه با یک فشار دست کنده می‌شود، گردوی بادامی به دلیل شباهت ظاهری آن به میوه بادام و گردوی سوزنی یا دندانی به سبب پوسته سخت است. میوه گردو در روستای سولقان در طول سال یافت می‌شود اما اگر علاقه‌مند به تازه‌خوری و نوبر کردن این میوه پرخاصیت هستید، اکنون زمان مناسبی است که یک سفر چند ساعته به سولقان داشته باشید. گردوی سالم و مقوی یکی از مقوی‌ترین انواع مغزها به شمار می‌آید که در طب سنتی و اسلامی نیز بسیار توصیه شده است. گردو به سبب داشتن مقدار زیادی از اسیدهای چرب «امگا ۳» به کاهش کلسترول خون بالا کمک می‌کند و موجب سلامت قلب و عروق شده و برای لاغری و کاهش وزن مفید است. خواص گردوی تازه هم مانند خواص گردوی خشک است.

آیا می‌دانستید

کارگران در دوشنبه‌های ورزشی

تاکنون در ۱۳ شرکت و کارخانه از صنایع منطقه ۲۱، هر هفته، برنامه دوشنبه‌های ورزشی برگزار می‌شود. این برنامه با مشارکت و تعامل شهرداری منطقه ۲۱ و مسئولان صنایع تدارک دیده شده است. اداره ورزش برای این برنامه از مربیان توانمند ورزش‌های همگانی استفاده می‌کند. بر اساس آمارها، کارگران و کارکنان این صنایع از این برنامه استقبال می‌کنند و سبب نشاط و افزایش بهره‌وری در کارشان شده است.

آموزشکده محله

کاشت گیاه سرمدوست در خانه

برخی گیاهان برخلاف بقیه، وقتی هوا سرد می‌شود، نه تنها خشک نشده بلکه سبزتر و سرحال‌تر هم می‌شوند و حتی این سرما برای رشدشان، لازم و ضروری است. اگر برای سبز نگه داشتن خانه‌تان در فصل سرما، به دنبال گونه‌های سازگار با فصل پاییز و زمستان هستید، «گل بنفشه» یکی از پیشنهادها است. گیاه سرمدوستی که تا هوا سرد نشود، گل نمی‌دهد. نشای آن در گلخانه‌ها وجود دارد و اگر حیاط و باغچه دارید، می‌توانید پاییز و زمستان خود را با این گل‌های بنفش زیبا سر کنید. اگر بارندگی بود، نیازی به آبیاری نیست و اگر هوا خشک بود، باید هفته‌ای ۲ بار بنفشه را آبیاری کنید.

نسیم محبت
 کارشناس گل و گیاه
 منطقه ۹

تقویم محله

در پهنه غربی پایتخت ۲۱ تا ۲۸ مهرماه اتفاق‌های زیادی افتاده که در زیر به برخی از این رویدادها اشاره شده است.

منطقه ۵

۲۷ مهرماه سال ۱۳۹۶، شهردار وقت منطقه ۹ به عیادت آیت‌الله «شهسوری»، عضو دفتر فقهی امام(ره) و مقام معظم رهبری رفت. آیت‌الله شهسوری از چهره‌های شاخص و بسیار اثرگذار منطقه ۹ بودند که خدمات ارزنده‌شان در زمینه ترویج معارف دینی و تلاش‌هایشان در زمینه گسترش ارزش‌های اسلامی مورد توجه همه قرار می‌گرفت. آیت‌الله شهسوری از شاگردان امام «خمینی(ره)»، آیت‌الله «بروجردی»، آیت‌الله «مشکینی» و «امام موسی‌صدر» و از استادان دانشگاه‌های «تهران» از جمله دانشگاه «صنعتی شریف» و استاد «حوزه علمیه» بود.

منطقه ۹

۲۸ مهرماه سال ۱۳۸۹، در راستای اعمال آخرین تغییر و تحولات منطقه ۲۱ از نظر مکانی و هندسی، نقشه جدید کارتوگرافی سال ۱۳۸۹ منطقه با جانمایی و اطلاعات به روز تهیه شد. در این نقشه آخرین تغییرات و جانمایی مساجد، موزه‌ها، معابر، بوستان، زمین‌های چمن، فرهنگسرا، کتابخانه‌ها، سینما، گلزار شهید، دفاتر خدمات الکترونیک، مراکز خرید، مدارس، مجتمع‌های مسکونی، شهرک‌ها، کلاتری و اماکن صنعتی، انجام شد.

منطقه ۲۱

۲۱ مهرماه سال ۱۳۸۵، شهرداری منطقه ۲۲ اجرای نخستین طرح فراگیر «رفت و آمد رایگان با دوچرخه در تهران» را آغاز کرد. در این طرح، ایستگاه‌هایی با عنوان «خانه دوچرخه» راه‌اندازی شد تا شهروندان بتوانند دوچرخه را تحویل گرفته و برای رسیدن به مقصد استفاده کنند. استفاده از دوچرخه تا یک ساعت رایگان بود. هم‌چنین، محلی برای نگهداری دوچرخه ایجاد شد تا شهروندان بتوانند برای رفت‌وآمد تا ایستگاه مترو از دوچرخه شخصی خود استفاده کنند.

خاطره نگاری

عطر غذای نذری در محله

در قدیم رسم بر این بوده که هر کسی در ماه‌های «محرم» و «صفر» نذری (خرج) داشت و بساط پخت‌وپز را در منزل خود برپا می‌کرد. آنها بر این باور بودند که دود و دم این تشکیلات باید در فضای خانه پیچیده شود تا با این عمل خانواده و زندگی و کسب کارش بیمه امام حسین(ع) شود. مادر بزرگم زنده‌یاد حاجیه خانم «فاطمه بنگری» تعریف می‌کرد که اهالی قدیم «کن» بهترین برنج و روغن را برای نذری امام حسین(ع) تهیه می‌کردند. یکی از این افراد حاج «محمد بالونی» بود که مادر بزرگم تعریف می‌کرد وقتی که در خانه‌اش دیگ‌های برنج و خورش برپا می‌شد، بو و عطر این پلوی نذری تا ۷ تا خانه آن سوتر می‌رفت. جالب است بدانید در قدیم، خانه‌های کن مانند اکنون نبود و وسعت هر خانه به ۲ یا ۳ هزارمترمربع می‌رسید. اکنون حساب کنید که این برنج چه عطر و بویی داشت. البته بیشتر اهالی بر این باورند این حس خوب هم به سبب اعتقادات اهالی آن زمان ساکن کن بوده است.

امین نورقربان
 از ساکنان محله کن